

Syllabus Disserlat.

- 1.) Boehmer de secundis nuptiis, praecipue illust. personarum
- 2.) Trautmann Acta Cur. in puncto nullitatis matrimonii ob defectum liberi consensus.
- 3.) Ungepauner de Jure Dotium von Kaiser Augustus Gubern.
- 4.) Wirtzius de Bonis conjugum et illatis, et durante matrimonio acquisitis.
- 5.) Arynus de sponsalibus, probatione, obligatione, ac dissolutione sponsaliorum
- 6.) Aryn. de Officio iudicis, circa officio iuramentum
- 7.) Boehmer de Causis arduis et majoribus.
- 8.) Aryn. de probanda recessione crediti.
- 9.) Ludovici de coelibatu poenae nomine imposito.
- 10.) Boehmer de bonis parochialibus. von Kaiser Gubern.
- 11.) Boehmer de diverso pignoris et hypothecae iure.
- 12.) Aryn. de Jure miserabilium.
- 13.) Thomasius de Origine Processus Inquisitorii
- 14.) Thomasius de Jure circa somnum et somnia von Kaiser Augustus Gubern.

15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

- 15) Bohmus de casu quodam usurario.
- 16) Romanus de privilegio moratoris seu nism
um Trinannu.
- 17) Stohenseil Utrum successor singularis expellere
queat conductorem v. Ob Jan. A. Min. S. b.
fr.
- 18) Boehmer de Codicillis absq. testibus validis.
- 19) Boehmer de iura statuum protestantium circa
monasteria catholicorum.
- 20) Thomasius de iure consuetudinis et obser
vantiae.
- 21) Lynner de Pseudopeduniario.
- 22) Boehmer de anno deservito s. Salario pro
merito.
- 23) Boehmer de iure Epistolarum non sicut
Ordre
- 24) Gundling de Transactionum stabilitate
et instabilitate
- 25) Gundling de Universitate delinquentis
eiusq. poenis.

- 26.) Thomasius de Jure Detractionis.
- 27.) Boehmer. de Poena ius sibi dicentis sine iudicio.
- 28.) Boehmer. de Jure Liturgico.
- 29.) Wandewig. Differ. Jur. Rom. et Germ. in digni-
tate uxoris. cum Wundt et Adal
- 30.) Thomasius de Origine Animae humanae
- 31.) Struy. de praesumptione pro magistratu.
- 32.) Struy. de designatione patris a matre in
sanctis facta.
- 33.) Boehmer. de Nominibus Ecclesiasticis seu
Activis in Passivis. Ru. su. Wuldm.
- 34.) Boehmer de Observantia Ecclesiasticis
ca

JEHOVAH JUVANTE!
DISPUTATIO JURIDICA
DE

DESIGNATIONE
PATRIS A MATRE
INFANTIS FACTA,

Oder:

Wie weit einer geschwängerten
Person in Ansehung des Vaters zum Kinde zu
glauben, und wie weit solche gedachten Vater
graviren könne.

QUAM

IN ILLUSTRIS CHRISTIAN-ALBERTINA
PRAESIDE

DN. ELIA AUGUSTO STRYKIO,
J. U. D. JUR. PUBL. ET NOVELL. PROFESSORE
PUBL. ORDINARIO,

DN. PATRONO ATQUE PRAECEPTORE SUO DEVENERANDO,

IN AUDITORIO MAJORI

Ad D. Maj. A. O. R. MDCXCVI.

PUBLICO ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTET

WILHELMUS HENRICUS DULLÆUS,

ALTENA - WESTPHALUS,
AUT. ET RESP.

HALÆ MAGDEB. Typis CHR. HENCKELII, Acad. Typ.

DISPUTATIONIS
DE
DESIGNATIONE PATRIS
A MATRE INFANTIS FACTA.

CAPUT I.

Explicationem Tituli exhibens,

SUMMARIA.

P robatio paternitatis difficillima. <i>Quid per mulierem denotetur?</i> n. 13. n. 1 sq.	<i>Quomodo nominatio fieri debeat?</i> n. 14. sq.
<i>Designatio patris quid sit?</i> n. 10.	<i>Quis dicatur pater?</i> n. 16. sq.
<i>Designare quid?</i> n. 11.	<i>Quis intelligatur per infantem.</i> n. 18. sq.
<i>Cur hæc Designatio dicatur actus?</i> n. 12.	

Aternitatis probationem difficillimam, imo pene im-
 possibilem esse & directo fieri non posse, apud ICROS
 fere in proverbium abiit: Vid. Carpz. p. 1. c. 16. d. 26. n. 1.
 Gail. l. 2. Obs. 97. n. 3. Mascard. de prob. v. 1. concl. 453. n. 7.
 Gosw. ab Esb. in not. & add. ad Carpz. d. l. n. 1. Menoch.
 A 7 Q. L. 2. Cent. 1. cas. 89. n. 1. Cujus dicterii veritas pe-
 nitius rem inspicienti in oculos facile incurret, pertinet enim con-
 cubitus ad ea opera, quæ clam semotis testibus committi solent, ho-
 minumque conspectum fugiunt: Et quamvis aliquando de concubi-
 tu constare possit, incertissimum tamen est, an Mater uno contenta
 ab aliorum complexibus se servaverit integram, quam incertitudinem
 etiam eleganter agnovit Telemachus, dicendo apud Homerum: —

Ex illo natum Mater me dicit, at ipse
 Nescio, nam certum quis posset scire parentem?

Equidem Boërius dec. 299. n. 4. fere in med. unicum casum, ubi
 directo fieri possit paternitatis probatio, refert, si scilicet mater con-

clavi cuidam inclusa arctissime custodita fuerit, neminique ad eam præter unum patuerit aditus, tunc namque certo concludi posse, illum ipsum patrem esse foetus, quem in custodia concepit foemina.

5 Conf. Mascard. *de prob. concl.* 788. num. 9. & 10. Verum enimvero & hic probandi paternitatem modus admodum, fallax est, cum exempla apud Historicos obvia doceant, nec arces, nec munimenta, nec claustra, nec obices, imo nec ferreas portas foeminarum libidinibus impedimento fuisse, & castissimas quoque Matronas blandis amatorum verbis technisve tandem seductas ipsorum voluptati paruisse. add. Palæott. *d. noth. & spur. c.* 21. num. 7. & 8. Unde nec semper uxorum virtuti hac in parte fidendum, quod nec Owenum la-
 6 tuit, qui L. 3. Epigr. 98. ita cecinit:

Est dubii generis, castissima sit licet, uxor.

Ut taceam facillime custodes vel precibus vel pretio corrum-
 pi posse, ut via etiam aliis pateat.

7 Quoniam autem maxime Reip. intererat, quandam hac in re esse certitudinem, Jura in favorem miserarum matrum, ne nimium grave onus, patribus negantibus, subire necessum haberent, & ne semper filiorum status in incerto penderet, paternitatem conjectu-
 8 ris, præsumtionibus, aliisque circumstantiis verisimiliter probari posse disposuerunt, Glossa *in l. Lucius 83. ff. de cond. & demon. in Verb. Testamentum nullius* Gail. *d. l. n. 4.* Goswin. ab Esbach. *d. l. num. 3.* H. Hartm. *l. 2. tit. 13. Obs. 1. n. 2.* quas hic commemorare omnes nimis longum foret, possunt autem illæ videri apud Mascard. *de prob. concl.* 787. & seqq. Menoch. *d. cas 89. per tot.* add. Pompejus *diff. d.*
 9 *modis proband. filiation. per tot.* Nobis tantum hac Dissertatione breviter explicare animus est, quem Designatio Patris a Matre infantis facta hac in re effectum & vim obtineat: Cui antequam nos accingamus hoc capite generalia quædam ad materiæ & rubricæ intel-
 10 lectum, consueto omnibus Disputantibus more, præmittenda e-
 11 orunt. Ordinem autem a Definitione vel, si mavis, Descriptione hujus Designationis, quam formabimus ita: Quod sit actus, quo mulier prægnans vel parturiens notum facit sive nominat patrem, ex quo se concepisse infantem natum vel nasciturum prætendit.

11 Uti hic sumus vocabulo Designationis, quatenus illud a de-
 signa-

signare, quod idem ad rem notam facere *l. 6. ff. d. rei vind. l. 3. ff. ad exhibend.* significat, deducitur, ut ex Horatio probat Calvinus *Lexic. Jurid. Voc. Designare.*

Generis deinde loco posuimus Verbum *actus*, commodius enim genus illis negotiis, quæ varie perficiuntur, assignari nequit. *Conf. l. 19. ff. de Verb. sign. ibique Ddres.* Tertio subjunximus: *quo mulier*, quam vocem hieo sensu usurpamus, ut ejus appellatione etiam fœmina adhuc innupta contineatur, vid. *l. 13. pr. ff. de V. S. l. 25. §. 1. ff. de aur. arg. & mund. l. 81. §. 1. ff. de leg. 3. l. 14. §. 7. ff. d. edil. Edict.* cum non tantum de maritatis, sed etiam de solutis partum edentibus locuturi simus. Porro diximus: *Notum facit seu nominat*, hoc enim vocabulum prædicatur de iis, qui ut participes facinoris a delinquentibus indicantur deferuntur, vid. *l. 17. §. in questionibus ff. admunicip. l. 1. §. cum quis ff. d. question. l. 2. ff. de bon. eor. qui ant. sent.* Nihil vero hic interest, siue id ipsum fiat nomine, vel prænomine, vel cognomine simul adscripto, vel altero ex his, *l. 1. ff. de lib. & posth.* Imo ne quidem nominis expressione hic opus, sed id etiam per demonstrationem artificii, officive, vel aliud indubitabile signum fieri potest: vid. *l. 34. ff. de cond. & dem.* Demonstratio enim nominis vice fungitur, *l. 6. ff. de reb. cred.* & nomino significandorum hominum gratia reperta sunt, quæ si alio quolibet modo intelligantur nihil interest, §. 30. *J. de leg.* Unde sequitur, nos hic quamvis expressionem, ex qua de persona designata constare potest, Designationis nomine complecti. Addidimus denique: *Patrem*, qui quidem in jure is dicitur, quem justæ nuptiæ demonstrant, indeque Juris Civ. nomen est *l. ff. de in jus voc.* & hinc illi, qui ex illicitis conjunctionibus nati sunt, spuri & ἀπάτωρες, quasi sine patre filii, dicuntur §. 12. *J. de nupt.* in sensu tamen latiori & seposito Jure Civili omnis ille hoc vocabulo denotatur, qui aliquem genuit, seu a quo nascitur initium generis, Calvin. in *Lex. Jur. Voc. Pater.* Calepin. in *Lex. ead. voc.* quem sensum ipsa vocis proprietates adjuvat, pater enim exinde appellatus, quod patratiōne peracta filium procreet, patratiō vero est rei veneræ consummatio, Calep. & Calv. *voc. Patratiō.* Tandem etiam *infantis* in Descriptione mentionem fecimus, quo nomine quidem in

jure nostro regulariter venit ille, qui septem annis minor, quasi
 19 fandi impos, est, *l. 1. ff. sufficit ff. d. admin. tut. l. 18. pr. C. de Fur. de-*
lib. Verum nos itidem paulo generalius hic eo utimur, ut nobis idem
 fit, quod partus, proles, id quod nec apud bonos authores præfer-
 tim Poëtas est infrequens, nec juri nostro adeo incognitum, prout
 videre licet *ex l. 41. §. 14. ff. de leg. 3.* quin quod & ille partus, qui
 in utero materno adhuc existit, infantis nomine sæpius venire so-
 leat. Brunnem. *ad l. 8. C. ad L. Corn. de sicar.* Hilliger in *Don. l. 7. c.*
 209 *lit. D.* Placuit autem idcirco infantis vocem adhibere, quia de-
 signatio patris primæ ætatis gradum, infantiam dictum, vix excedit,
 21 sed plerumque intra illum fieri solet; quod si tamen, ut ab adulte-
 ris sæpe fit, ea in grandiori filiorum ætate contingat, ad ipsum jus
 22 infra a nobis explicandum non mutabit, sed eadem in illa obtine-
 bunt. Id sane hic nihil intererit, num proles mascula sit, num fœ-
 mella, nam sexus masculinus comprehendit etiam fœminimum, *l. 1.*
ff. de V. S. & ibi *Dd.* & infans in fœminino quoque genere a *Quinti-*
liano usurpatum legitur. *add. l. 20. §. ult. ff. de stip. serv.*

CAPUT II.

De

Effectu hujus Designationis, quoad Personam designatam.

SUMMARIA.

T ransitio. n. 1.	locum. n. 29.
Designationi matris non credi- tur. n. 4. sqq.	Ob hanc designationem non potest in- stitui Confrontatio. n. 30. sq.
Sive sit meretrix, sive alias honesta persona. n. 11. sq.	Multo minus tortura imponi. n. 37. sq.
Sive soluta, sive maritata. n. 13. sqq.	Nisi alia accedant adminicula. n. 40. sq.
Ob talem designationem designa- tus non potest capi. n. 16. sq.	Non potest ex tali designatione ali- quis condemnari. n. 43.
Nec contra eum ad specialem inqui- sitionem procedi. n. 18. seq.	Ob hanc Designationem sponsa non potestas recedere a sponsali- bus. n. 44. sq.
Quid si fœmina alias sit honesta. n. 20. sq.	Nec uxor petere divortium. n. 46.
Generalis tamen inquisitio habet	Nec

Nec aliquis ex Collegio Opificum excludi. n. 47. sq.	fœmina in eadem domo com- moratus fuerit. n. 72. sq.
Nec a sacra synaxi arceri. n. 49. sq.	Multo minus fidem merebitur fœmi- na, si in designatione variet. n. 76. sq.
Sacerdos ita designatus eapropter non potest suspendi ab officio. n. 54. sq.	Vel locum aut tempus concubitus exprimere non possit. n. 78. sq.
Procedunt dicta, licet fœmina ali- quem designaverit in mortis ar- ticulo. n. 57. sq.	Potest tamen fœmina personæ desi- gnatæ juramentum deferre. n. 80. sq.
Aut in dolore partus. n. 59. sq.	An hoc Juramentum indefinite, et- iam nulla temporis mentione fa- cta deferri possit? n. 87. sq.
Aut in iudicio. n. 64.	An Juramentum purgationis locum habeat? n. 94. sq.
Aut in loco publico. n. 65.	An locus sit Juramentum suppleto- rio? n. 100.
Licet etiam accesserit Juramentum. n. 66. sq.	Quid operetur Designatio adulteræ in casu, si plures cum ea concubu- erint? n. 101.
Vel fœmina sacramentum S. Cœnæ de super jumpterit. n. 68. sq.	
Idem est licet fœmina in tortura hoc dixerit. n. 70. sq.	
Nec magis gravat aliquem, quodcum	

Hisce generalibus præmissis ad specialiora transeundum, & hoc
ac seqq. capp. videndum, quo effectu Designatio Patris a Ma-
tre Infantis facta gaudeat. Cum enim omnia fere in jure nostro a
vi, efficacia & utilitate sua æstimentur, l. 104. in fin. ff. de V. O. l. 13. §.
3. ff. de reb. dub. nec nobis vertetur vitio, quod in effectibus enucle-
andis operem potissimum ponamus. Qua in re ne permixtim de
his explicando B. L. animum obruamus, aut ipsi in quandam ob-
scuritatem incidamus, hoc primum capite, quid Designatio ejusmo-
di respectu personæ Designatæ operetur, considerabimus.

Quod dum molimur, in ipso statim exordio sine ullis amba-
gibus Matri infantis se cum aliquo concubuisse & ex illo gravi-
dam factam afferenti nullatenus credi, eamque designationem Pa-
tri designato nihil quicquam nocere dicimus, suffulti hac in parte
tum rationibus ex jure depromptis, tum communissimis Dd. suffra-
giis. vid. Boer. Dec. 299. num. 1. sqq. Thesaur. dec. Pedem. 3. n. 4. Ber-
lich. p. 5. concl. 38. num. 49. Farin. Op. Crim. part. 1. l. 1. qu. 43. num. 82.
Magnif. D. Stryk. in add. ad Brunnem. 7. Eccl. l. 2. c. 18. §. 29. H. Pi-
stor. Obs. 128. num. 1. Zang. de Tort. c. 2. num. 56. Cum enim Jura no-
stra omnibus in re propria dicendi testimonii facultatem submove-
rint,

rint *l. 10. C. de testib.* nullumque in re propria idoneum testem esse
 6 voluerint, *l. 10 ff. eod.* sed potius asserenti ejus, quod intendit, pro-
 bandi necessitatem imposuerint, *l. 2. ff. de prob.* ita ut paria in jure
 sint non esse & non apparere, sive non probatum esse, *l. 4. pr. C. de e-*
dend. l. 30 ff. de test. iur. Myns. Dec. 1. R. 4. num. 21. Wesenb parat.
 tit. de prob. num. 1. non video, quomodo sola illa personæ gravidæ
 7 assertio aliquem infantis patrem constituere possit. Quod si enim
 inculpare & accusare sufficeret, quis esset innocens? Prudentissime
 Julianus Apostata Delphidio oratori respondit, commemorante
 8 Tabore *de confront. disp. 1. th. 23.* Taceam plerumque mulierculas
 mendacii convictas temerariæ suæ inculpationis debitas luisse pœ-
 nas, ceu in hac ipsa civitate paucis ab hinc septimanis experientia te-
 stis locuples testatum dedit, quod argumentum a communiter acci-
 dentibus deductum probabile est. Everhard. *in l. arg. l. L. a. comm.*
 9 *accid. num. 1.* Ac quamvis forsan nulla verisimilis ratio assignari pos-
 se videatur, quare mater alium potius taceat, prætensum vero
 stuprantem vel adulterum falso designet, Farin. *Op. Cr. p. 4. r. conf.*
 10 *crim. 38. num. 3.* id tamen ad subruendam modo allatam sententiam,
 legibus omnem efficaciam proprio testimonio denegantibus, ad-
 modum imbecille est, illique refellendo inter alia quoque sufficere
 poterit, & ipsas foeminas ut plurimum verum tempus conceptionis
 11 patrem demonstrare, si pluribus copiam sui fecerint. Quæ ipsa ratio
 quamvis cesset in persona, quæ unicum tantum passa est virum, un-
 de & Faber *in Cod. l. 4. tit. def. 18.* hoc in passu inter foeminam alias
 honestam & meretricem distinguit, prior tamen, quæ de invalidi-
 12 tate proprii testimonii antea offerebatur ratio, nihilominus adhuc
 obstat, ut proinde quoque nihil diversi in tali casu a priori statuen-
 dum esse leges dicant. *l. 32. ff. ad Aquil. l. 27. §. 2. ff. ad l. Jul. d.*
adult.
 13 Nec diversum hic in foemina maritata, alium quam maritum
 suum infantis sui patrem asserente, statuendum, siquidem & præter
 14 modo allegatas rationes &, quod tali in casu maritum patrem esse
 justæ nuptiæ demonstrent, & pro marito præsumtio sit, *l. 5. ff. de in*
 15 *ius voc. l. 24. d. prob.* foemina ejusmodi propriam turpitudinem
 allegat

allegat & per consequens assensum non meretur. *arg. l. 5. C. de cond. ob turp. caus. l. 16. C. de transact. Conf. Dd. supra n. 4. alleg. & imprimis Zangerum, qui exemplum Franciscinæ de Medicis, uxoris Martini de Brixiis, Josephum Hebræum nominantis, refert.*

Quæ cum ita se habeant, sponte exinde sequitur, non posse ju-¹⁶ dicem ex hac sola matris designatione ad capturam procedere, aut personam stupri vel adulterii insimulatam in carcerem rapere, cum ad id inculpationes sociorum criminis nudæ, atque qualitatibus destitutæ nullatenus sufficiant, *Tabor. tr. de Confront. D. 1. th. 35. Quamvis si persona stuprata inculpans extra stupri patientiam illæsa¹⁷ famæ & vitæ sit, ac metuatur, ne judicium, si designatus se subtrahat, fiat elusorium, ad arrestum, quod multo mitius & civilius est, minusque ignominiosum, quam incarceration, deveniri sæpius soleat, Mev. p. 3. D. 73. add. Id. in tr. de arrest. c. 3. n. 7. 18. 19.*

Pari modo nudam stupratæ vel adulteræ inculpationem nec ad¹⁸ inquisitionem specialem contra inculpatum sufficere existimamus. Quod nullum quidem habet dubium, si inhonestæ, sive vulgatæ pudicitæ sit mater, *Dn. Stryk in add. ad Brunnem. 7. Eccl. l. 2. c. 18. §. 20. Mev. d. dec. 73. Mascard. de prob. concl. 1318. num. 41. suspiciones e-¹⁹ nim & indicia legitima Judicem ad instituendam veritatis investigationem & inquisitionem specialem invitare debent, Tabor de Confr. D. 4. c. 2. th. 4. in fin. qualia non oriuntur ab infamibus & iis, quorum vita quadam sinistra famæ macula laborat, Zang. de tort. c. 2. num. 61. & 69. Dn. Stryk. d. l. Quid autem si ei nihil objici pos-²⁰ sit & honestæ vitæ famæque sit, an ipsius nudæ assertioni tantum tribuendum, ut ea præsumtionem faciat, ob quam contra inculpatum inquiratur? Sane id affirmat Mevius d. dec. 73. Cujus²¹ etiam sententia, si prætensus pater ita comparatus sit, ut criminis suspicio in eum cadere possit, secundum *art. 31. Ord. Crim. §. 3um Biedten nihil fovet injusti, si enim leve cum nominatione concurrat adminiculum ad specialem inquisitionem deveniri potest, Zang. de tort. cap. 2. num. 48. Menoch. A. 7. Q. L. 2. cas. 474. num. 25. Verum si vitæ integer scelerisque æque purus sit, illa mihi²² duriuscula videtur. Cum enim inquisitionis processus apud bo-²³ nos & graves viros inquisiti famam minuat & existimationem ejus**

B

qua-

quadantenus lædat, Menoch. *l. 1. præf. 88. num. 10.* Cothman. *V. 3. Resp. 30. n. 155.* iniquum esset per inquisitionem honesti viri nomen, qui an nocens, an innocens sit, adhuc incertissimum, in discrimen
 24 dubiumve vocare: stante præsertim communi illa Dd. opinione uno ore tradentium, solam stupratæ vel adulteræ, tanquam criminis sociæ, sive motu proprio, sive ad interrogationem Judicis, factam nominationem indicium ad inquisitionem specialem non facere, Farin. *Op. Cr. p. 4. l. 1. conf. 80. num. 20.* Boer. *dec. 299.* Carpz. *pr. Crim. p. 3. q. 108. num. 58.* Cothm. *d. Resp. 30. num. 133.* Dn. Stryk. *ad Brunnem. 7. Eccl. d. l. Tabor. d. tr. D. 1. tb. 35.* Menoch. *A. 7. Q. L. 2. cas. 474. num. 56.* Mascard. *de prob. concl. 1318. num. 43.* & deficientibus de adulterio vel stupro indiciis seu conjecturis, vel si adsint quidem, sed remotissimæ & levissimæ sint, Judicem processum inquisitionis instituere non posse, Bocer. *tr. de adult. cap. 3. num. 148.* add. Farin. *Op. cr. p. 1. qu. 2. num. 12.* Brunnem. *Proc. Inq. c. 4. num. 2.* Carpz. *d. l. num. 2601.* Quod ipsum in casu nostro, ubi nobis de viro, de delictis imputatis non suspecto, sermo est, eo minus dubii habet; Nam contra talem istiusmodi adulteræ vel stupratæ denunciatio nullam omnino vim obtinet, *Const. Crim. art. 25. §. 3. Art. 21. §. 3. zum Bierdten ibi: zu dem man sich dergleichen bezüchtigten Uebelthat versehen möchte! §. art. 35.*
 27 Dn. Stryk. *ad Brunnem. 7. Eccl. d. l. Zang. de tort. c. 2. num. 68.* Sicut enim vita nequiter & flagitiose peracta justam inducit criminis objecti credulitatem, ita e diverso bona fama de vita honeste & decore gesta omnem ex tali nominatione resultantem suspicionem expurgat ac facile diluit, siquidem talis quisque præsumitur, qualis olim fuit, *l. 5. §. 6. ff. de re milit. ibique Gothofr. in not. Tabor. de Confront. Disp. 4. c. 2. tb. 13. Zang. d. tort. c. 2. num. 69. ibique cit. Dn. Stryk. d. l. Menoch. A. 7. Q. l. 2. Cent. 5. cas. 474. num. 2942.* elegantissime Cicero *pro Syll. & pro Cluentio.* Ad generalem tamen inquisitionem, quæ ad id instituitur, ut sciatur, quæ famæ origo, an & a quo delictum probabiliter commissum &c. hanc matris assertionem sufficere, hic monere supervacaneum duco. Vid. Farin. *Op. Cr. p. 1. qu. 43. l. 1. n. 135.*
 30 Multo minus itaque ob solam hanc patris a matre infantis factam designationem Confrontatio decerni poterit, quemadmodum
 dum

dum ex hactenus de inquisitione speciaie dictis, unicuivis facillimo negotio apparet, quibus enim in casibus ad inquisitionem specialem 31
 tanquam antecedens proceditur, in iis etiam Confrontatio tanquam consequens & ejus pars locum invenit: Et contra destructo antecedente, consequenter Confrontatio & omnia, quæ eam se- 32
 quuntur, nullius momenti & effectus erunt. Atque hoc uti nullum dubium habet, si mater inculpans male audiat & meretrix aut famosum scortum sit, *Mev. d. p. 3. D. 73. Carpz. pr. Cr. qu. 114. num. 78. sq.* ita & in eo casu locum inveniet, quando persona designans alias honestæ vitæ fuerit, modo præsumptiones aut circumstantiæ Designatum gravantes adsint nullæ, quoniam enim Confrontatio est actus maxime præjudicialis, odiosus, & famam honesti viri, minimum apud ple- 34
 bem, lædit, absque conjecturis & indiciis justis ad eam descendendum non est, nec ei se vir bonus publice privatimque commendatus committere tenetur, *Carpzov. pr. Cr. d. l. num. 77. Zang. de tort. c. 2. p. 50. sqq. Cothm. V. 3. R. 29. num. 456.* Nec refragatur huic nostræ sententiæ *J. Crisimus Tabor de Confr. D. 1. tb. 24.* dum indistincte no- 35
 minationem sociorum criminis speciale ad Confrontationem præbere indicium tradit, sed amice potius nobiscum conspirat, dum generale hoc suum assertum, *Disp. 2. tb. 2. in fin. ad casum, si omnia Art. 31. Const. Carolinæ* requisita concurrant, restringit, quæ ipse deinde 36
Disp. 4. c. 2. tb. 3. sqq. prolixè explicat.

Quod si itaque ad Confrontationem hoc modo perveniri ne- 37
 quit, multo minus hæc a matre facta designatio nuda aliquod contra Designatum sceleris participem facit indicium, ut inde equivoce sub-
 jici possit, *Farin. Op. Cr. p. 1. l. 1. qu. 43. num. 82. seqq. Menoch. A. 7. Q. l. 2. cas. 474. num. 23. Berlich. p. 4. concl. 27. num. 131. H. Pistor. Obs. 128. num. 1. seqq. per tot. Tabor. de Confr. D. 1. tb. 35. Mev. ad. 7. Lub. L. 4. T. 6. art. 4. n. 4. Zang. de tort. c. 2. num. 47. seqq. num. 56. & num. 214. ubi præjudicia afferuntur.* Quæ res forsan nullum dubi- 38
 um haberet, nisi scrupulum injicerent quidam e *Dd.* affirmantes, in crimine adulterii ob probationis difficultatem ex dicto socii criminis præsertim jurato, si deficiat alia probatio, posse procedi ad torturam, per *cap. continebatur X. de desp. impub. Mascard. de prob.*

v. 1. concl. 65. num. 14. & concl. 158. num. 4. Berous qu. 84. num. 7. Mag-
 39 rian. Socin. l. 2. conf. 32. num. 17. Verum capitulum hoc non de causa
 criminali sed civili loquitur, & tantum disponit, quod assertioni
 mariti jurati se carnaliter cognovisse uxorem suam, licet ea contra-
 dicat, ad effectum impediendi separationem, favore matrimonii,
 credendum sit. De quo vide cap. duo pueri X. Eod. can. si quis ac-
 ceperit XXXIII. q. 1. & eundem Masc. concl. 312. num. 23. seqq. &
 concl. 452. num. 14. Farin. Op. cr. p. 4. l. 2. Dec. Crim. Rotæ Rom. III. num.
 2. & Dec. 192. num. 6. ut proinde ab hoc casu longe diversissimum sit,
 40 nec commode huc trahi possit. Verum uti hæc omnia de casu, quan-
 do de nuda mulieris designatione quæstio est, exaudienda sunt, ita e
 contrario, si ea adminiculata sit, eique alia indicia & circumstantiæ
 accedant, aliud plane statuendum, & non tantum ad inquisitionem
 specialem, sed & ad confrontationem, imo ad torturam ipsam pro
 re nata procedi poterit, Berl. p. 4. concl. 27. n. 131. Carpz. pr. Cr. p.
 3. qu. 122. num. 77. & de tali casu loquitur Farin. Op. Cr. p. 4. l. 1. conf.
 4138. per tot. & num. 9. Quænam vero sint talia indicia & requisita,
 quæ hoc in casu, ut torqueatur adulter designatus, concurrant,
 necesse est, ego brevitatis amore omitto; Videantur interim Brun-
 nem. Pr. Inq. c. 8. m. 5. num. 2. & imprimis Tabor de Confr. D. 4. c. 2. tb.
 2. seqq. Zang. de tort. cap. 2. num. 57. seqq. num. 207. seq. & num. 215.
 42 mult. seqq. ubi Designatum de copulæ carnalis nisu, conatu, sollicitati-
 one vel interpellatione confessum, vel per testes convictum, fidicu-
 lis subjici posse prolixè statuit.

43 Illud certo certius est, solam hanc Designationem nequaquam id
 operari posse, ut exinde designatus contradicens condemnari que-
 at, ob text. express. in l. 17. §. 6. ff. ad l. Jul. de adult. l. 12. C. eod. cap.
 significasti X. eod. Bajard. ad Jul. Clar. rec. sent. l. 5. §. adulterium
 num. 40. Farin. Op. Cr. p. 1. qu. 43. num. 82. Berlich. p. 4. concl. 27. num.
 130. probationibus enim ubi opus est, sola inculpatio non sufficit.

44 Hinc ergo sponte sua sequitur, quæstionem illam, an sponsa, si de stu-
 pro vel adulterio muliercula quædam sponsum diffamaverit, ob
 hanc inculpationem nuptias remorari, vel sponso suo repudium
 45 mittere possit? negative decidendam esse, nec enim annuendum
 erit nimium delicatulæ sponsæ, quibuslibet vulgi rumoribus & in-
 certæ

certæ meretriculæ cujusdam levissimæ assertioni fidem adhibenti, cum potius præsumptioni bonæ, qua quilibet honestus censetur, donec inhonestus probetur, quam injustæ detractationi fidere debeat, Vid. Carpz. *Jpr. Confist. l. 2. df. 234.* Eadem imo major erit ratio in uxore contra maritum a fœmina quadam pariente concubitus adulterini insimulatum divortium seu separationem petente, quæ rationis identitas idem hic jus faciet, Carpz. *p. 4. c. 45. d. 3. num. 4.* ut nec hujus petitis deferendum, nec exinde arctissimum conjugii fœdus, quod Deus morte demum tolli voluit, laxandum sit.

Ita nec Collegia Opificum Designatum ab adultera quadam Patre e Collegio suo ullo modo remove potuerunt, Vid. Richt. *V. 2. conf. 156.* non tantum ex eo, quod ita diffamatis nihil quicquam jure imputari queat, nullumque incommodum ex diffamatione hac afferatur. Carpz. *Jpr. Conf. l. 2. df. 234. n. 7.* sed in specie etiam inde, quod designatus pater ex hac designatione matris non infametur, nec ullam bonæ famæ aut existimationis jacturam sentiat, Moller. *in Comm. ad Const. Sax. p. 4. c. 45. num. 1.* Quod ipsum omni caret dubio, cum nec is, qui revera criminis adulterii reus est, ante sententiam condemnatoriam infamiæ detrimentum patiat, *l. 14. ff. de test.* Hillig. *in Don. l. 18. c. 7. lit. 1. Conf. ea,* quæ habet Dn. Beyer *d. Colleg. opific. c. 5. num. 454. seqq.* Imo ne quidem in stupratæ vel adulteræ nominatio operabitur, ut exinde a sacra synaxi nominatus arceri possit, quando quidem innocentes sæpius inculpato esse docuit experientia. Quia in re frequenter sacerdotes quosdam, in jus Dei solius cordium scrutatoris & de occultis judicantis, involantes peccare videmus, qui contra mandatum Jehovæ nudis præsumptionibus fidem haberi prohibentis *Deut. 19. v. 15.* Charitatis Christianæ regulam, peccata non exaggeranda sed potius tegenda præcipientis, & ipsius Christi Judam proditorem admittentis exemplum, illos, de quorum tamen facinore nobis nondum liquido constat, arcere conantur, Vid. Carpz. *Jpr. Conf. l. 2. df. 285. per tot. & in primis num. 14. 15. 16.* Brunnem. *de J. Eccl. l. 2. c. 1. m. 3. §. 13.* Rittershus. *Exposit. Novell. p. 1. c. 7. num. 75.* Quod si tamen Designatus quodammodo ob conversationem & turpes sermones cum persona designante habitos suspectus habeatur, moneri debet serio, ne judicium longis an-

fractibus protelando, Domini in occulta prospicientis pœnam acceleret, sed, ut citius fieri potest, innocentiam suam probet; Interim autem a communione abstineat sub promissione, quod in casu necessitatis seu morbi lethalis ei sacra cœna porrigi debeat: Atque tunc si victricem obtinuerit sententiam, publice e suggestu denunciari solet, eum consilio & hortatu superiorum ex causis prægnantibus Eucharistiæ usu abstinuisse. Lipsiensis relati in *Cas. Consc. ex variis Casuistis collectis, curaque Casp. Wachleri Francof. editis cap. 15. sect. 2. qu. 14.* Quæ ipsa omnia de suspicionibus ambiguis & dubiis intelligenda, si vero tanta contra inculpatum militent indicia, ut exinde facile convinci vel ad torturam trahi possit, Disciplinæ Ecclesiasticæ rigor & ne scandalum præbeatur postulat, ut sine deprecatione publica ad sacram cœnam non admittatur, Carpzov. *Jpr. Consist. l. 2. def. 286. num. 16. 17. add. pluribus Dn. Lynker Disp. de eo, quod circa sacram Cœnam justum est, c. 5. n. 17. sqq.*

54 Ex qua decisione non difficulter & id colligi potest, ne Sacerdotem quidem, nisi alia ad inquisitionem sufficientia concurrant indicia, ex hac matris designatione suspendi ab officio posse, Vid. Carpzov. *Jpr. Cons. l. 2. def. 115. Brunnem. cent. 3. dec. 86. Dn. Hopp. Disp. Inaug. de Suspens. ab Offic. c. 3. num. 27. sqq. quæ est in Vol. 4. Disp. Dn. Strykii.* Aliud ergo est, si plura indicia concurrant, sicuti huc referendus ille casus, quem refert Besold. *Thes. pr. Voc. Belcht de Parocho, quia a pluribus mulieribus insimulatus, quod eas in confessionis actu tentaverit ad turpia, desuper tortus & non confessus etiam a cura per annum suspensus fuit, si enim duo vel plures etiam criminis socii contra quendam confiteantur, illa nominatio est indicium ad torturam.* Berlich. *p. 4. concl. 4. 116. Jul. Clar. rec. sent. l. 5. §. ult. qu. 21. n. 9. Boer. dec. 319. n. 6.*

57 Atque hæc, quæ hæctenus dicta sunt, etiam obtinent, licet fœmina in extremo vitæ articulo aliquem de stupro vel adulterio inculpaverit, *l. 3. §. 1. ff. de Scil. Syllan. Boer. Dec. 299. num. 8.* Licet enim illis, quæ homo, dum in extremis laborat, enunciat, plurimum tribuatur, dum eo tempore præsumitur veritatem dicere, nec immemor esse salutis æternæ; cessat tamen illa præsumtio veritatis, si agatur de præjudicio tertii, cui morientis confessio nullo modo obest, Mascard. *d. prob.*

d. prob. v. 1. concl. 144. per tot. Farin. Op. Cr. p. 1. qu. 46. num. 1. seqq. Covarruv. Var. resol. l. 2. c. 13. num. 8. Gothofred. in not. ad d. l. Dd. apud Dn. Stryk. v. 1. Disp. 5. d. Effatis agonizantium c. 1. num. 11. Nec ple- 59
nam ejusmodi designationi mulieris conciliat fidem, quod in stricto partus dolore ab obstetricibus sub comminatione aliqua vel ficta mortis annunciatione compulsa sit parturiens stupratorem vel adul-
terium indicare, Dn. Simon. in Praesid. Acad. Tom. 1. Diss. 15. de 7. Ob-
stetr. 16. 17. quod si tamen partus tempore ad hoc monita, requisita 60
aut interpellata sit, ut illum, quem suæ prolis parentem esse præten-
dit, in mediis partus doloribus adjuret, illaque id non fecerit, alio tem-
pore aliquem nominans se suspectam reddit, cum ut plurimum id in
ipso partu fieri soleat. Christin. ad Consv. Mechl. T. 18. art. 4. num. 8.
Imo etiam si fœmina inculpans ex hac propria sua confessione sit ad- 61
ulterii condemnata, id ipsum tamen prætenso adultero nil quicquam
præjudicat, l. 17. §. f. ff. ad l. Jul. de adult. ibique Brunnem. in Comm.
Farin. Op. Cr. p. 5. qu. 141. num. 108. Bocer. tr. de adult. c. 3. num. 8.
Licet negandum non sit, hoc & priori casu, si vel parturiens in 62
mediis partus doloribus vel condemnata usque ad mortem in De-
signatione sua constantissime perseveret, eamque suo quasi supplicio
obsignet, aliquale contra autorem perpetrati sceleris indicium ori-
ri, quod tamen tantum non est, ut inde designatus, aliis circum-
stantiis deficientibus, statim pro confesso & convicto haberi que-
at, Dn. Stryk. ad Brunnem. 7. Eccl. l. 2. c. 18. §. 29. Dn. Simon. d. l.
Sane peccare non videbimur, si judicis prudentis & cordati arbi- 63
trio hæc omnia esse committenda dixerimus, qui, an tali assertio-
ni aliqua fides haberi possit, ex circumstantiis aliis & personæ de-
signantis & designatæ conditione dijudicabit, & quis ei de jure effe-
ctus tribuendus circumspicte dispiciet. Ex eo vero nihil huic De- 64
signationi accedet roboris, quod in judicio facta fit, locus enim
probationi nihil addit, & quamvis in judicio mentiri mortale vul-
go reputetur peccatum, experientia tamen docet, nullibi fere ma-
gis mendacia committi, quam in judiciis. Idem erit, si eo, ut exem- 65
plum novi, quarundam rabies ascendat, ut in publico quem adoriant-
tur & ibi eum patrem fœtus sui recens nati esse clamitent, hoc
enim tantum adest, ut ipsarum dictis fidem addat, ut potius ani-
mum

num plane degenerem arguat & certissimum profligati pudoris sit indicium. Quamvis non negemus in hisce casibus certum etiam
 66 effectum producere locum, de quo infra cap. ult. n. 7. Major dubitatio esse posset, an mulier aliquem mediante juramento Patrem infantis sui designans fidem mereatur, cum neminem salutis æternæ immemorem fore & inconsulto & falso juraturum leges præsumant;
 67 *Mev. p. 2. D. 6. n. 7.* Verum hoc non obstante negativam *Dd. tuentur communiter, Berlich. p. 5. concl. 38. num. 52. Thesaur. dec. pedem 3. num. 4. in pr. Sande Oec. Fris. lib. 1. T. 10. def. 2. Christin. ad C. Mechl. T. 18. art. 4. num. 11.* Et recte; sponte enim & in propriam utilitatem jurato quid asserentibus non creditur, cum omnis fere juramenti vis a delatione dependeat. *Farin. Op. Cr. p. 4. l. 1. conf. 43. n. 5.*

68 Idem dicendum, si stuprata vel adultera ad confirmandam suæ assertionis veritatem Eucharistiam susceperit, wenn sie das H. Abendmahl darauff genommen. In simili *Farin. Op. Cr. p. 1. qu. 46. num. 46. § p. 4. l. 2. conf. Cr. 127. num. 37. Mascard. de prob. v. 3. concl. 69 135. n. 13.* quamvis enim hoc apud Pontificios usitatum sit & hæc papistica consuetudinis reliquæ apud nos etiam, præsertim plebem invaluerint, cum tamen Sacramentum hoc non in testificationem, sed in fidei nostræ confirmationem & ad mortis Domini commemorationem institutum sit, factum dubium per ejus usurpationem certo explorari aut fallaci huic probationi fides haberi nequit, *Baldwin. relatus in Cas. Consc. cura C. Wachtleri Francof. editis cap. 15. Sect. 2. qu. 20. Brochmand. Syst. Univ. Theol. L. de Cæna Domini cas. consc. 21. Conf. Dn. Lynker all. Disp. de eo quod circ. Sacr. Cæn. just. est c. 6. §. 2. sq.*

70 Quod si in tortura foemina infantis patrem designaverit, nec hanc quidem designationem contra Designatum aliquid probare dicit *Farin. Op. Cr. p. 4. l. 1. conf. cr. 80. num. 20.* quod tamen exaudiendum erit de casu, ubi ea, quæ Imperator Carolus V. in *Const. Crim. art. 31.* requirit, non adfuerunt, alias enim certum est, positis terminis habilibus ad torturam omnino deveniri posse. *Vid. Tabor. 71 tr. de Judic. Delictor. ad d. art. 31.* Quin imo ne quidem Designatio patris a matre infantis per modum testificationis facta in judicio adulterium seu stuprum probabit, nam eodem infectum crimine
 con-

contra socium in idoneum esse testem, juris est tralatitii. *l. ii. C. de test. Farin. Op. Cr. p. 1. l. 1. qu. 43. num. 83. Masc. V. 3. concl. 1318. num. 8. Tabor. de Confr. D. 1. th. 35.*

Sed quid si mulier cum aliquo in una eademque domo habitans⁷² imprægnata, eum, cum quo habitat, designet patrem? Equidem videri posset contra Designatum præsumendum esse, cum facilis una degentibus ad complexus venereos esse possit occasio; Verum⁷³ cum a posse ad esse nulla valeat consequentia, nec illius assertioni, se ex eo concepisse prolem, debere stari verius est. Boer. *dec. 299. num. 1. in fin. Berl. p. 5. concl. 38. num. 50.* Unde nec famulæ uterum⁷⁴ ferenti & se ab hero suo, etiam viduo, compressam esse asserenti credendum esse, eleganter decidit Sande *Dec. Fris. l. 1. T. 10. def. 2. Masc. de prob. concl. 789. num. 33.* quicquid etiam dicat Ayrault *en ses playdoys playdoy IV.* a Sandio citatus. Nam, uti verbis quidem⁷⁵ barbaris, veritati tamen ut plurimum congruis dicit Boer. *d. l. n. 2.* Ista ribaldæ ancillæ semper suis dant Magistris, tanquam magis pro se & nato apparentioribus, quamvis conceperint ab alio servitore, clerico vel stabulario, cocove, qui sibi de offa dat vel jure pingvi ad comedendum.

Si igitur tot speciosæ circumstantiæ nihil quicquam ad validita-⁷⁶ tem hujus designationis conferunt, certe eo minorem adhuc merebitur fidem, si præterea adsint præsumptiones, quæ ipsam designantem mendacii quodammodo suspectam reddunt: Ut si in designan-⁷⁷ do variet, vel ab initio reticeat criminis sui libidinosi participem, postea vero s. sponte s. interrogata eum nominet, qualem casum in terminis refert Tabor *d. Confront. D. 1. th. 40.* ubi problema proponit, an nobilis, quem ancilla vilis designavit, cum ea confrontandus sit? Add. Farin. *Op. Cr. p. 1. qu. 43. num. 185. & 186.* Est enim variatio in jure odiosa, certitudini contraria, & inducit suspicionem, si non falsi, utique tamen incerti, Tabor *d. tr. D. 4. th. 14.* Dn. Martini *in Comm. ad Ord. Jud. Sax. Tit. 29. §. 2. num. 5.* Par esto judi-⁷⁸ cium de illa, quæ ad designati petitionem nec locum, nec annum, nec mensem, nec diem, ad quod tamen de jure tenetur, exprimere audet, verita fortean, ne inculpatus exinde suam innocentiam deducat, &, quod loco & tempore expresso alibi fuerit, doceat, Vid. Gail.

Gail. l. 1. O. 64. num. 3. 9. & 11. Wesenbec. in par. ff. tit. de accus. num. 12. Carpzov. l. 2. Resp. Elect. 56. num. 18. 19. Zang. de Exc. p. 2. c. 14. num. 7932. & latissime Bocer. de adult. c. 3. num. 88. & mult. seqq. Unde etiam, si mater designans re in iudicium deducta, prout alicubi styli, positiones super concubitu, sine temporis adjectione, formet, ad eas respondere designatus non tenetur, & recusans pro confesso haberi nequit. Vid. Myns. Cent. 1. O. 92. ibique Frabricius, Ummius ad Prob. Disp. 13. n. 21. & 23. Rosbach. Pr. Civ. tit. 52. n. 23. Speculator. l. 2. T. de posit. §. 9. in add. ad Verb. autem non.

- 80 Quandoquidem ergo mulieres vitiatae ex sola designatione sua, uti in superioribus sole meridiano clarius probatum dedimus, nihil salutis sperare habent, confugiendum eis est ad probationes, quæ, cum actus hic plerumque in tenebris & absque arbitris expediri soleat, difficillimæ sunt, ut hic illud Philosophi veritatem in imo puteo
 81 demersam esse verissimum experiantur, sibi que non jus sed probationem deesse intelligant: Tunc demum sapiunt Phryges & nimis sero irreparabile suum damnum multis lacrymis deflent. Verum cum in pudore & virginitate amissa plane cesset Edictum Prætoris de restitutione in integrum, & ea ne sanguineis quidem lacrymis revocari queat, aliud misellis mulierculis quærendum reme-
 82 dium, itidem tamen admodum fragile & anceps. Nimirum si illæ prætersum infantis sui patrem paulo religiosiorem & non facile pejeraturum sperent, ad ipsius conscientia judicium, juramentum deferendo, provocant, eumque ita in propria causa constituunt Judicem, ubi si designatus interiori conscientia testimonio convictus jurare recuset, pro confesso habebitur, sin referat, illudque mater designans præstet, ejus juramento stabitur, Theff. Dec. 3. num. 4. in fin. & num. 5. Sande Dec. Fris. l. 1. T. 10. df. 2. Christin. ad C. Mechl. T.
 84 8. art. 5. n. 3. Concipiendum autem tale juramentum tantum simpliciter super sola copula, non etiam super aliis factum hoc aggravantibus. Casp. Ant. Theff. id add. ad d. Dec. 3. num. 3. Berl. p. 5. c. 38. num.
 85 54. Unde sequitur etiam ab adultera, contra designatum patrem ad alimenta consequenda agente, hoc juramentum deferri posse: Et non obstare nobis, in causis famosis juramenti delationi locum non esse, quod præterea falsum esse apertissime constat ex l. 9. §. 2. ff. de

ff. de Jurej. Vid. Dn. Nævius *Disp. speciali de Juramento delato super causa famosa.* Sicuti nec in nostram sententiam destruet, quod 86 persona stuprata & adultera vilis, infamis, ac de perjurio suspecta sit, cui juramentum referri nequit, referendi enim impossibilitas non statim impedit juramenti delationem.

Alia hic eaque ardua a designatis patribus moveri solet quæ-87 stio, qui ut plurimum Juramentum designante indefinite sine temporis adjectione delatum præstare recusant, & ut ejus formula ad certum tempus, intra quod conceptio fieri potuit, restringatur exposcunt, quænam igitur hic partes judicis, qui litigantibus in concipienda juramenti formula dissentientibus eam præscribere debet? Nobis hic tres casus distingvendi videntur: Aut (1) Mater 88 contra patrem suæ sobolis designatum agit ad matrimonium promissum consummandum: Et tunc judex designati petitis deferet & Juramento certum illud tempus conceptionis adjiciet. Cum 89 enim stuprator designatus tali in casu stupratam, si cum aliis postea concubuerit, ducere non teneatur, nihil relevaret confessio designati juramento extorta, quod antea cum ea consveverit eique tunc matrimonium promiserit. Sicut autem in probatione, ita & hic ad 90 jurandum admittendum non est, quod juratum non relevat, *c. 26. X. de jurej. l. 34. §. 8. ff. eod. ibique Brunnem. num. 16. Carpz. p. 1. c. 15. d. 9. & in Proc. Tit. 11. a. 3. num. 118. Ludov. Günther Martini in Comm. ad Ord. Jud. Sax. Tit. 18. §. 9. num. 85. Mev. p. 6. d. 31.* Aut (2) alternative contra designatum, ut ducat aut dotet, agitur: Et 91 cum hic primus, qui eam compressit, illam dotare teneatur, non erit hic audiendus Designatus, si ad dotationis onus declinandum de certo tantum tempore jurare paratus sit, quia regulariter a juraturo præstandum Juramentum ea forma, qua delatum *l. 3. §. ult. ff. de Jurej.* ibique Brunnem. num. 1. Martini *d. l. 79. & 80.* Aut (3) 92 Mater designans, ut alimenta infanti præstentur, agit: Et hoc quoque casu, ne hominum malitiis indulgeatur, ad juramentum simpliciter præstandum a judice compellendus: Cujus nostræ assertionis 93 rationem vide cap. seq. n. 7. Idemque fortean temperamentum superiori nostræ sententiæ n. 79. h. cap. traditæ addendum.

Quod si vero Designans Juramentum hoc judiciale deferre ne-94

C 2

glexe-

glexerit, potuerit iudex vel ex officio, vel ad instantiam mulieris, si alia conjectura cum Designatione concurrant, correo nominato Juramentum purgationis imponere, Sande *Dec. Fris. l. 1. T. 10. d. 2.*
 95 Dn. Stryk. *ad Brunnem. f. Eccl. l. 2. c. 18. §. 29.* Nam ob nominationem nudam deficientibus aliis adminiculis non puto ad spiritualem hanc torturam deveniri posse, per vulgata & arg. dictorum a Car-
 96 pšov. *pr. cr. p. 2. qu. 96. num. 58. & p. 4. c. 43. d. 6.* Cujus unicam & notabilem in J. Can. reperimus limitationem in Clericis, quibus ex sola adultera inculpatione, ne infirmorum corda mala fama ipsorum percutiantur & ne vituperetur ministerium, neque securiores presbyteri in peccatum licentius prolabantur, juxta Judicis arbitrium purgatio indicitur, *c. 5. X. de adult. add. c. Presbyter & can. si mala*
 97 *fama II. qu. 4.* Cæterum recte monet Dn. Brunnem. in *f. Eccl. d. l.* magna hac in parte cautione opus esse judici, ne perjurium committatur: Unde cum prompti sint sapius ad jurandum amatores illi, postquam explenda libidinis copiam habuerunt, gravis hic admonitio de vitando perjurio præcedat necesse est, cui, ut eo gravius concilietur pondus, Ecclesie ministros, qui jurantis conscientiam moveant, adhibendos esse non abs re svadet Illustr. Dn. Stryk *ad*
 98 *Brunnem. f. E. d. l.* Deinde ad id solite respiciat Judex, ut designatus jurans sit persona fide digna, nec de perjurio suspecta: Et ut stuprata vel adultera alias honestæ fuerit famæ; Nam inhonestæ contra virum bonum prolata inculpatio ad juramentum purgatorium imponendum non sufficit. Dn. Brunnem. *d. l.* ibique Dn. Stryk.
 99 in *Resp. Fac. Francos. Mev. p. 3. D. 73.* Illam autem purgationem, qua, ut refert Brochmand. *S. Un. Theol. L. de Cœn. Domini cas. consc. 21.* jubente Pontifice maximo per Cœnæ Dominicæ usurpationem se purgavit Rex Lotharius, de illicita cum pellice Waldrada consuetudine suspectus, merito rejicimus. Vid. *supr. n. 68. seq.* Ex quibus jam dictis cuius manifestum erit, multo minus exinde ad suppletorium Juramentum fœminam designantem admittendam esse. Sande *Dec. Fris. l. 1. T. 10. d. 2.* hoc enim ut locum habeat semiplena probatio requiritur, quæ hoc in casu deest, cum fœminæ designationem per se nullius efficaciam esse superius jam toties quoties fuerit dictum.

Coro-

Coronidis loco adhuc adjiciendum, quod, cum in casu, quando fœmina a pluribus per adulterium cognita est & meretricio more vixit, non nisi primus concumbens ordinario mortis supplicio, reliqui vero mitiori afficiantur pœna, l. 22. C. ad L. Jul. de adult. Beust. de matrim. p. 2. c. 19. Moller. l. 2. Sem. c. 36. Theodor. Coll. Cr. D. 6. th. 2. lit. g. Gail. p. 1. Conf. 5. num. 3. Judex omnem movere debeat lapidem, ut, quis primus ille fuerit, cognoscat, quod si investigare non nequeat, designationi adulteræ hac in parte standum erit, hæc enim ad illum, qui post alium cum fœmina consuevit, a pœna mortis ordinaria liberandum sufficiet. Vid. late Carpz. pr. crim. p. 2. qu. 57. n. 76. seqq.

CAPUT III.

DE

Effectu hujus Designationis, quoad Infantem.

SUMMARIA.

C onnexio. n. 1.	tiæ? n. 18. seq.
Designatio matris non prodest infanti. n. 2.	Designatio matris non nocet infanti, sed infans presumitur mariti, licet mater contrarium dicat. n. 22. sq.
Infans non potest uti nomine designati. n. 3.	Ampl. licet constet maritum & adulterum cum fœmina consuevisse. n. 26. sq.
Non succedit designato. n. 4.	Licet fœmina per aliquot menses separatim cum adultero commorata fuerit. n. 28.
Designatus non tenetur alere infantes. n. 5. sq.	Licet fœmina diu antea fuerit sterilis. n. 29.
Nisi concubitus confiteatur. n. 7. sq.	Licet infans adultero sit simillimus. n. 30.
Modo alium patrem demonstrare non possit. n. 13.	Dummodo tamen maritus uxori suæ cohabitaverit. n. 31.
Quid si tempus illud, quo se cum fœmina concubuisse quis fateatur, non conveniat cum tempore conceptionis? n. 14. seq.	
Quid si fœmina vulgata sit pudicitia?	

Lustravimus Cap. præc. quid designatio matris quoad personam designatam operetur, impræsentiarum autem, quem quoad ipsum infantem effectum habeat, dispiciemus, Ubi, ut hujus cap.

C 3

con-

contenta uno verbo complectar, deprehendemus istiusmodi Designationem Patris a matre factam infanti nec prodesse nec etiam nocere. Neque enim propter hanc Designationem, ut partum pro suo agnoscat, designatus compelli potest, cum in dubio semper in partem meliorem & ut excludatur delictum præsumendum sit, *arg. l. 51. 1. ff. pro soc. quod sit in hoc nostro casu, si Designatum parturientis uterum non implese dicamus, Zang. de tort. c. 2. n. 214. sub fin. Berl. pag. 5. concl. 38. num. 50. 51. Sande dec. Fris. l. 1. Tit. 10. df. 2.* Unde nec prætensi patris nomine, insignibus aut aliis ejusdem familiae competentibus juribus & prærogativis infans ille uti poterit. Vid. Struv. S. J. C. Exerc. 3. tb. 27. Knipschildt de Fideic. Famil. cap. 8. num. 291. & mult. sqq. Nec etiam ad ejus hereditatem ab intestato admittendus est, cum ex hac designatione paternitas aut filiatio nullo modo probetur, uti pluribus capite præcedenti demonstratum. Imo designatus pater nec infantem tali partu editum alere tenetur. *Theff. dec. 3. num. 4. Sande dec. Fris. l. 1. T. 10. d. 2. Christin. ad C. Mechl. T. 18. a. 4. num. 10.* Is enim demum ad alimenta tenetur, qui in judicio de partu agnoscendo convictus est, *Lauterb. Comp. 7. Civ. tit. ff. de agn. & al. lib. & mulieribus ex stupro imprægnatis ad sui exonerationem, ut nutritionis & alimentationis onere se liberent, aliquid asserentibus credendum non est. Boer. d. 299. n. 2.* Harum siquidem inter incommoda & hoc connumeratur, ut, si concubitus patris designati, sed contradicentis, probare nequeant. ipsæmet proli alimonia suppeditare teneantur; ex Menoch. *Christin. ad C. Mechl. d. l. n. 11.* Quod si tamen Designatus se cum muliere gravida concubuisse inficias ire nequeat, ut ut se infantis patrem esse constanter & præfracte neget, infanti provisionaliter alimenta præstare tenebitur; *Faber in suo Cod. tit. ad l. Jul. de adult. df. 6. Berl. p. 5. concl. 38. n. 37. Carpzov. Jpr. Conf. l. 2. df. 232. n. 6. Dn. Stryk. ad Brunn. 7. Eccl. l. 2. c. 18. ad §. 28. Christin. ad C. Mechl. d. l. n. 7. Boer. dec. 299. in fin.* Sententia enim hæc de alimentis tanquam summaria & provisionalis, non est impedimento parenti, quo minus postea de filiatione in ordinario judicio agere & contrarium legitime probare possit. *l. 5. §. 9. ff. de agn. & al. lib. Struv. Jpr. R. G. For. l. 1. Tit. 15. aph. 8. Brunnem. ad d. l. 5. ff. de agn. & al. lib.*

num. 23. Atque hæc alimenta non quidem post triennium demum, 9
 uti arg. l. pen. C. de patr. potest. existimant Coler. p. 1. dec. 176. num. 6.
 Bart. de aliment. num. 13. sed statim ab eo tempore, quo infans na-
 tus est, præstanda sunt, cum d. l. pen. ad alimenta lactis restringen-
 da sit, Gothofr. ad d. l. pen. C. de patr. pot. Vid. l. 3. C. de alend. lib.
 Carpz. p. 4. c. 27. df. 5. Finckelth. Obs. 102. num. 16. Brunnem. ad d.
 l. pen. num. 5. sq. Equidem, ut hoc in casu fœmina, mediante ju-
 ramento, partum esse illius viri, quem quem designavit, asseveret,
 requirunt Berl. d. l. Thesaur. d. dec. 3. num. 4. Struv. Jpr. Rom. Germ.
 For. d. l. Verum ne quidem matris juramentum necessarium & 11
 confesso de stupro simpliciter partus alimentationem injungendam
 esse non adeo improbabilis est sententia Carpzovii d. l. n. 9. & Pr.
 Crim. p. 2. qu. 68. n. 116. Cum enim præsumptione juris stupratæ
 se virginem & honestam afferenti fides habeatur, Berl. p. 5. concl. 38.
 num. 63. ibique allegg. plures Masc. de prob. V. 3. concl. 1410. Carpz.
 Jpr. Consf. l. 2. df. 239. num. 1. & aliud dicenti probandi onus in-
 cumbat, Schneidew. ad §. 23. num. 14. J. de act. Moller. ad Const. 27.
 num. 8. Jul. Clar. §. stuprum num. 4. & ibid. Bajard. in add. num. 26.
 & sqq. ejus assertioni eo usque in quæstione hac de alimentis, ubi le-
 viores probationes sufficiunt, stabitur, donec stuprator confessus et- 13
 iam præsumptive & verisimiliter per conjecturas & indicia probet,
 quod ex aliis sit conceptus filius, de cujus patre disceptatur, ita enim
 ab alimentis liberabitur. Christin. ad Consf. Meckl. T. 18. art. 5. num. 3.
 Berl. p. 5. concl. 38. num. 59. & 92. ubi hujus farinae conjecturas recen-
 set. Vid. tamen Carpz. Jpr. Consf. l. 2. df. 239. num. 3. seqq. Quid 14
 autem dicendum, si Designatus concubitum non simpliciter, sed
 adjecto certo tempore, conceptionem infantis, de cujus alimentis
 quæritur, longe antecedente, confiteatur? Nihilominus eum ad
 alimenta partui suppeditanda cogendum esse tradit Dn. Struv. Jpr.
 Rom. Germ. For. l. 1. T. 15. a. 8. & secundum hanc sententiam in Consi-
 storio Clivenfi in puncto alimentorum pronunciatum esse memini:
 quod favore alimentorum, quæ moram non patiuntur, ita receptum 15
 est, cui accedit & hoc, misellis his mulierculis, quantum salva ju-
 stitia fieri potest, favendum esse, quod omnia fere Consistoria usu
 comprobant & irreparabilis jactura stupratæ illata svadet; in simili
 Carpz.

16 Carpzov. *Jpr. Consist. l. 2. d. 25. num. fin.* quamvis si hoc in casu Designatus eo tempore, quo probabiliter facta esse potuit conceptio, se absentem & longis locorum intervallis a stuprata determinatum fuisse probet, iniquissimum censerem, eum, de quo, quod pater non
 17 sit, certo ita constat, alimentationis onere gravare. Sicuti nec illis in locis dicta sententia procedet, ubi per statuta contrarium introductum. Vid. *Stat. Mecklin. Tit. 18. art. 5.* ubi disponitur, quod jurare debeat stuprator, se intra annum retro a mulieris partu cum ea corpus non commiscuisse.

18 Cum vero supra n. 12. tradita præsumptio honestas tantummodo præsupponat foemellas, exclusas hic volumus illas, ad quas facilis cuilibet fuit accessus, tantum enim abest, ut his, licet stuprum confiteatur Designatus, hac in parte fides habeatur, ut potius etiam præsumptio sit contra eas. *Struv. Jpr. R. G. F. d. l. Christin. ad Consv. Meckl. T. 18. a. 4. n. 6.* Ita enim pater plane incertus est, de quo recte *Gloss. in §. si adversus 7. de nupt.*

Cui pater est populus, pater est sibi nullus & omnis,

Cui pater est populus, non habet ille patrem.

20 *Add. Gail. l. 2. Obs. 97. num. 12. Boer. Dec. 299. num. 12.* Imo licet non omnibus ad stupratam patuerit aditus, nec illa plane meretricio more vixerit, si tamen plures cum ea concubuisse probari queat, ab alimentis designatum patrem absolvendum esse vult Carpzov. *Jpr. Consist. l. 2. def. 239. num. 1.* a qua tamen sententia recedit Dn. Brunnem.
 21 *ad l. 5. de agn. & al. lib.* ubi favorem alimentorum aliud svadere dicit, & hoc casu confessum teneri, usque dum de aliis constet, & tunc omnes conferre debere; si vero cæteri non adsint, posse compelli confessum, ut præstet alimenta integra, præsertim si mater alendis liberis par non sit.

22 Vidimus ita Designationem patris a matre factam parum vel nihil partui prodesse, jam nec illam partui nocere, exemplo, quod in adultera & maritata tantum accidere potest, demonstrabimus: Si enim mater filium in matrimonio natum ex adultero quodam conceptum asseveret, ei tamen, ceu propriam turpitudinem alleganti, favore matrimonii contra filii legitimitatem nulla fides habetur. *l. 29. §. 1 ff. de prob. ibique Brunnem. num. 1. Gail. l. 2. observ. 97. num. 8.*

Me-

Menoch. *A. J. Q. l. 2. Cent. 1. cas. 89. num. 27.* Christin. *ad Consc. 23*
Mechlin. Tit. 18. c. 4. num. 3. Boer. *D. 299. num. 2. & 3.* Jura namque
 nostra præsumunt, prolem ex uxore natam, cum qua maritus nu-
 ptias celebravit, & tempore conceptionis moratus est, legitimam
 & justam esse *l. 6. ff. de his qui sui vel al. jur. ibique Brunnem. num. 1.*
 Struv. *S. J. C. Ex. 3. tb. 43.* Boer. *Dec. 299. num. 1. & num. 9.* Christin.
ad C. Mechl. d. l. num. 4. Inde Lucinum Vice-Comitem inique pri-²⁴
 vatum fuisse Mediolanensi Principatu ob id, quod Elisabetha ejus ma-
 ter affirmasset illum non ex marito, sed ex adultero procreatum, di-
 cit Menoch. *presumt. l. 6. pres. 53. num. 8.* & male sibi consuluisse Re-
 gem quendam, quod ob assertum matris morientis, ipsum non Re-
 gis, sed militis cujusdam esse filium, regno se abdicaverit, notat Pa-
 leott. *tr. de notb. & spur. c. 24. num. 1.* Nec obstabit quicquam, quod²⁵
 mulier hic per propriam confessionem sit adulterii & alieni partus
 marito suppositi convicta, cum enim confessio confitenti tantum
 noceat, inde nullum infanti præjudicium creabitur, Gail. *d. l. num. 7.*
 Masc. *v. 3. concl. 789. num. 6.* ex qua ratione quoque nec aliud statuen-
 dum erit, licet morte vel juramento professionem suam confirmave-
 rit. add. ea, quæ adducta *cap. prac. n. 57. & 66. seqq.*

Extendunt hæc Ddres ulterius & filium ex uxore, cum qua &²⁶
 maritum & adulterum consuevisse constat, natum, nihilominus le-
 gitimum & ac si mariti esset, adulteræ designatione non attendita, ha-
 bendum esse pronuntiant Menoch. *l. 6. pres. 53.* Masc. *d. l.* In ambi-²⁷
 gua enim causa, quæ modicum pro infante facit, ut non videatur
 evidenter filius non esse, rectius filio favori dicunt *arg. l. 3. §. 4. ff.*
de Carb. Edict. Unde consequentiam ab adulterio matris ad nega-
 tionem filii negat JCrus in *l. 11. §. 9. ff. ad l. Jul. de adult. cum pos-*
set & illa adultera esse, & infans maritum matris patrem habuisse.
 Conf. Gail. *2. Obs. 97. num. 7.* Nec aliud esse volunt Ddres in ca-²⁸
 su, quo mater, duos menses cum adultero morata separatim a viro,
 postea rediit, & septimo mense a reditu partum edidit, cum tunc
 partus præsumatur septimestris, atque ita conceptio honesta. Vid.
l. 12. ff. de stat hom. Quin & idem statuunt, licet fœmina, quæ²⁹
 diu sterilis fuit, pariat: Edocti namque sumus quosdam amplius
 quam biennium temporis non valentes, postea potentes ostensos,

D

filio-

filiorum procreationi operam dedisse, inquit Imperator *Nov. 22. c. 6.*
 3° *vid. Gail. d. obs. 97. n. 12. Menoch. d. pres. 53. n. 14.* Sicuti quoque idem
 obtinere tradunt, licet infans dissimilis fuerit marito, adultero vero
 simillimus, *Gail. d. l. num. 10. Pontan. de aliment. c. 3. num. 8.* similitu-
 do enim illa vel dissimilitudo accidens quoddam est, & ex imagina-
 tione atque forti mulieris impressione tempore conceptionis facile
 contingere potest. *Vid. Menoch. d. pres. 53. num. 45. Umm. Disp. ad*
 3¹ *Proc. 15. n. 52.* Verum hæc omnia ita tantum procedent, dummodo
 maritus tempore conceptionis præsens fuerit & uxori suæ cohabita-
 verit, si enim constet maritum aliquandiu cum uxore non concu-
 buisse, infirmitate interveniente, vel alia ex causa, vel si ea valetu-
 dine paterfam. fuit, ut generare non possit, aliud omnino, quod ni-
 mirum filius non mariti, sed adulteri sit, dicendum erit, monente
 Icto in *l. 6. ff. de his qui sui vel alien. jur. & ibi Dd.*

CAPUT IV.

DE

Effectu hujus Designationis, quoad Matrem designantem.

SUMMARI A.

Connexio. n. 1.

Designatus contra foeminam de-
signantem habet actionem injuri-
arum. n. 3. sq.

Pœna designantis ex arbitrio Judicis
exasperari potest. n. 6.

Ut si id factum in loco publico. n. 7.

Si persona designata in dignitate con-
stituta. n. 8. sq.

Si Studiosus. n. 10.

Mitigatur pœna, si foemina concubi-
zum probare possit. n. 11. sq.

Licet saltem per conjecturas. n. 14.

Item, si Designato ob indicia injunctum
Juramentum purgationis. n. 15. sq.

Vel etiam in designante cesset animus
injuriandi. n. 17.

Quid si errorem pretendat? n. 18.

An ob hanc designationem & confes-
sionem de adulterio locus sit divor-
tio? n. 19. sq.

An mulier ex sola hac designatione
pœna adulterii ordinaria affici pos-
sit? n. 23. sq.

Superest

Supereft nunc, ut vifo, quid iuftum fit circa Designationem pa-
 tris a matre factam quoad Designatum & infantem, tandem ad
 ipfam matrem designantem veniamus, & quem quoad illam opere-
 tus effectum, pauciffimis difpiciamus, qui ipfe non in comodo &
 utilitate quadam, fed potius in pœna confiftit, quam ex levitate & te-
 meritate fua, cum aliquem, probationibus, deftituta, patrem fuz
 prolis nuncupat, incurrit: Cum enim illud ipfum exiftimationem
 & famam nuncupati lædat, reip. utilitas pœnarumque finis poftu-
 lat, ut talia in infigne tertii præjudicium prolata coerceantur & de-
 signantes poft hac cautius mercari difcant: Unde concefferunt ju-
 ra Designato contra ejusmodi fœminam, feu folutam feu maritatam,
 actionem injuriarum, qua famam tueri & fibi illatam injuriam ul-
 cisci poffit, Moller. *ad Const.* 45. p. 4. n. 2. & 4. Carpz. p. 4. c. 45. df. 3. &
Pr. Crim. p. 2. qu. 96. num. 50. fq. Quod uti quidem de quavis Spe-
 cie actionis injuriarum extra dubium, ita tamen ut eo puniatur gra-
 vius Designans cautela eft pro Designato, ut actionem illam infi-
 tuat criminaliter: Cum enim injuria hæc fit atrociffima, quæ vix
 cum alia verbali comparari poffit, & cum maxima honeftorum vi-
 rorum infamia conjuncta fit, judicis arbitrio committitur, num præ-
 ter recantationem multa pecuniaria, vel relegatione, vel incar-
 ceratione temporaria, imo etiam fufigatione & perpetua relegatio-
 ne mulierem inculpantem punire velit, Carpzov. p. 4. c. 45. d. 3. &
Jpr. Conf. L. 2. d. 234. Menoch. A. 7. Q. L. 2. Cent. 4. cas. 331. Masc.
V. 1. concl. 350. num. 36. Berl. p. 4. concl. 68. num. 6. fq. Richter V. 1. p. 5.
conf. 21. num. 3. Hoc tamen arbitrium judicis nequaquam cerebri-
 num, fed juris regulis congruum effe debet: Hunc enim circumfpe-
 cte omnes delicti circumftantias & qualitates perpendere, & qualis
 pœna conveniat prudenter judicare oportet. Siquidem omnino
 graviozem imponet pœnam ei, quæ virum in loco publico adorta
 in confpectu totius populi ceu patrem meretriciæ fuz prolis diffama-
 vit, *arg. S. atrox* 7. *de Injur.* ac multum quoque ipfum perfonæ de-
 signatæ dignitas ad exasperandam pœnam movebit, cum eo gravior
 & atrocior fit injuria, quo honeftior & dignior eft perfonâ injuriata:
 Sic fufigationis & recantationis pœnam alicui dictatam effe memi-
 nit Moller. p. 4. c. 45. num. 9. fcilicet quia ille non humilem fœmellam,

D 2

fed

sed Consulis Brunsvicensis filiam, licet id taceat Author, de stupro diffamaverat, quod ob identitatem rationis etiam in casu, quando foemina masculinum de stupro diffamat, procedet. add. hic Carpz. *d. redf. 3. num. 4.* Idem dicendum, si studioso a muliercula tali parturiente impragnatio imputetur, cum enim studioso illata injuria inter atroces numeretur, Dd. *ad autb. habita C. ne fil. pro patre & nulli* fere magis quam studioso ejusmodi diffamatio noceat, dum illam vulgus malevolis obtreptionibus patulas aures praebens longe lateque disseminat, ut saepissime etiam sinistra haec & mendax fama ei ad honores & dignitates conscensuro obstaculo fit, omnino convenit, ut id ipsum solito gravius puniatur, quo designans & alia mendaciis & furtivis congressibus assuetae foemellae ab hoc frequentissimo injuriarum genere, ex quo omnis fere studiosorum ordo a temporibus Baldi (quamvis ejus effata ad nationem Italicam forsan restringenda sint) male audit, deterreantur.

- 11 Haec tamen dicta non semper & in omni designatione patris a matre facta obtinent, multi enim incidere possunt casus, in quibus iudex a rigidiori hac poena vel plane & in totum recedere, vel
- 12 etiam eam ex justa causa mitigare debeat. Sic penitus ea cessabit, si designans foemina concubitus legitime probet, Carpz. *p. 4. c. 45. d. 4. & Pr. Cr. p. 2. q. 96. n. 53.* quod quoad palinodiam indubium est, mulier enim seipsam hic mendacii arguere non potest, cum verum dixerit, si autem id, quod obiectum est, in rei veritate se ita habeat, recantationi locus non est; Dn. Lauterb. *V. 1. Diss. 1. de act. inj. recant. ib. 10.* Quoad reliquas vero injuriis statutas poenas idem probabiliter dicendum, cum vix in hac muliercula verum dicente injuriandi animus praesumi queat, quo ceu fundamento & substantia injuriae deficiente ipsa quoque injuriarum actio deficit. Vid. in primis *l. 18. ff. & l. 5. C. d. injur. ibi: fides veri a calumnia te defendit l. 3. §. 1. Eod. l. 53. pr. ff. de furt. Myns. Dec. 6. Resp. 51. num. 11. Dn. Lauterb. V. 3. Diss. de Inj. ib. 5.* Imo si foemina injuriarum a Designato conventa conjecturate tantum probet concubitus per indicia & quasdam praesumptiones, hoc ei in tantum proderit, ut mitius cum illa agatur & recantatio in deprecationem, eine Christliche Abbitte / mutetur. Carpzov. *Pr. Cr. p. 2. q. 96. n. 56. & p. 4. c. 45. d. 5.* Et ita
judic

judicatum rescivi zum Klettkampff anno 1687. die 8. Decembr. ab Illustriſſ. Com. de Brocktorff in causa Dettleſſ Olands und Maria Dreblings. Quod ſi vero paulo prægnaſſiores ſint ejusmodi conje-¹⁵cturæ, ut ad juramentum purgationis reo imponendum ſufficiant, eo præſtito adverſus fœminam designantem nec injuriarum, nec ad palinodiam agi poteſt, cum enim ita nominatus propria ſua culpa¹⁶ ſuſpicionibus anſam dederit, imputet ſibi, quod exinde ſuz exiſtimationis jacturam quandam fecerit, unde merito a vindicta legali excluditur, ut taceam nullum fere alias hujus Juramenti purgatorii uſum ſuperfore, ſi eo præſtito contra auctorem injuriarum experiri liceret. Carpz. Pr. Cr. d. l. num. 58. & in Jurispr. Forenſ. d. l. df. 6. Denique ſi animus injuriandi dolofus in designante ceſſet, nullus hu-¹⁷ic pœnæ locus erit, veluti ſi imprægnaſſa, quæ alii corporis ſui copiam ſub promiſſione matrimonii fecit, imprægnaſſentem ad alios convolare amores audiens, eum uteri ſui intumeſcentis authorem cognatis, vel etiam Sacerdoti in confeſſione ſecreto designaverit, illorumque opem, ut a novellis amoribus retrahatur, imploraverit, qualem caſum refert & decidit Richter V. 1. p. 1. conſ. 21. add. Dnn. Hopp. in Comm. J. Tit. de Injur. p. m. 839. Sed quid de errore dicemus, quem¹⁸ plerumque, ſi in ſe gravius animadverſum iri viderint, Designantes ſuz designationis cauſam prætexere ſolent? Ergo quid illi tribuendum ſit Judicis arbitrio relinquo, qui pro erroris qualitate pœnam vel mitigabit, vel etiam, ſi inde animum injuriandi penitus abſuiſſe conſtare poſſit, in totum remittet, modo tamen etiam error plene & concludenter oſtenſus ſit, id enim omnino fieri debet. Zang. de Exc. p. 3. c. 13. n. 130. ſq. Ludov. Poſth. tr. de Poſſeſſ. Summariff. Dec. 136. n. 5. 6. Franc. Personalis tr. de Indic. & tort. n. 81. Brunnem. Proc. Inq. c. 4. n. 31. Tabor. tr. de Indic. delict. in analyſi art. 32. Conſt. Car. 16. 13.

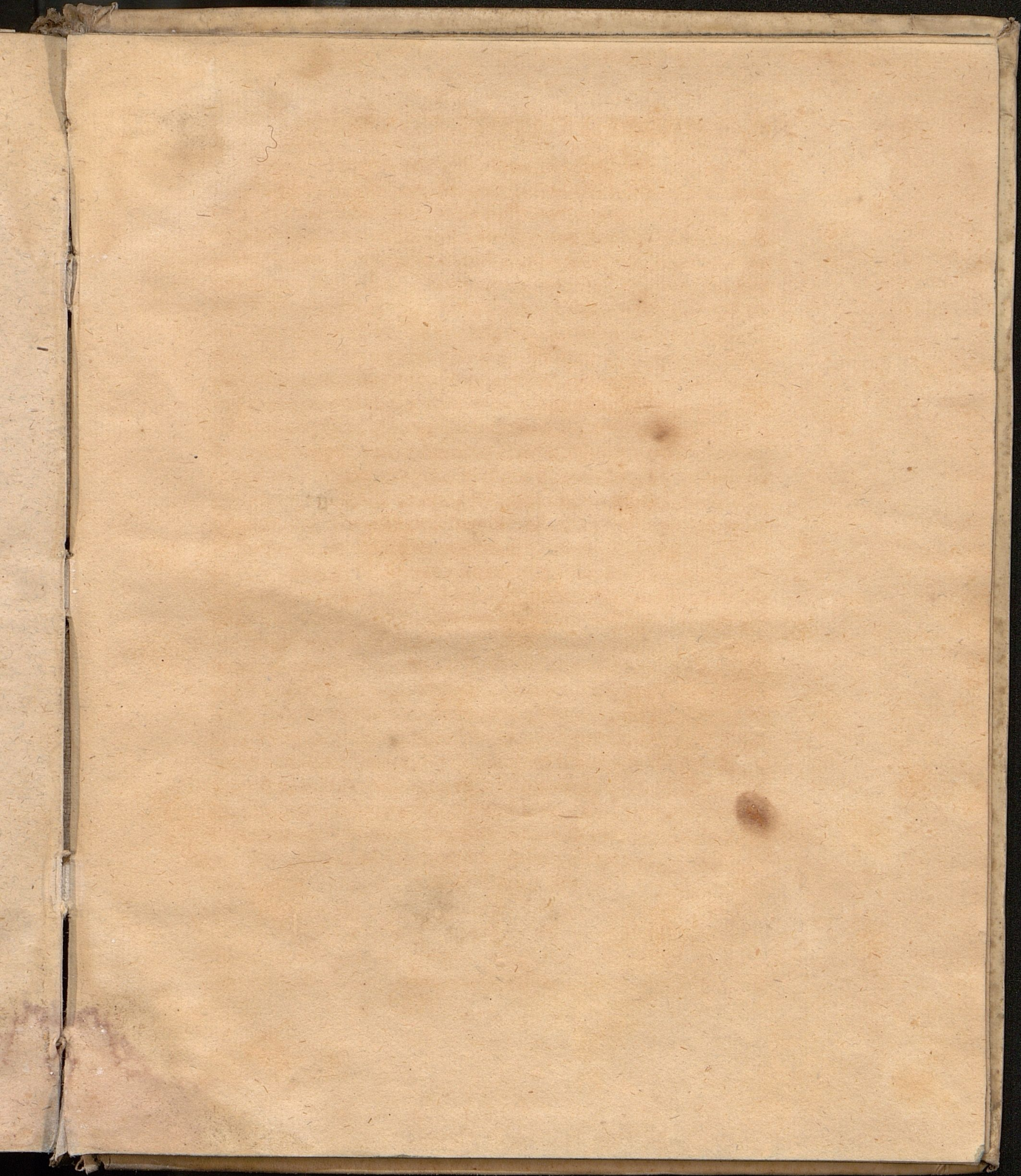
Deinde peculiarem, quoad designantem maritatam hæc deſi-¹⁹gnatio operatur effectum, ut exinde ad ſeparationem maritus agere poſſit, c. ex litteris X. de divort. Farin. Op. Cr. p. 5. qu. 143. num. 17. Gerhard. relatus in Caſ. Conſc. cura Wachſleri Francof. editis cap. 19. Sect. 5. qu. 3. fere in ſin. Cothman. V. 2. Reſp. 16. num. 96. juncto num. 95. Et ita anno ſuperiori menſe Septembri Hamburgum verſus ab Ampliſſ. hac Facultate Jurid. pronunciatum eſſe ab Excellentiff. Dn. Præſide

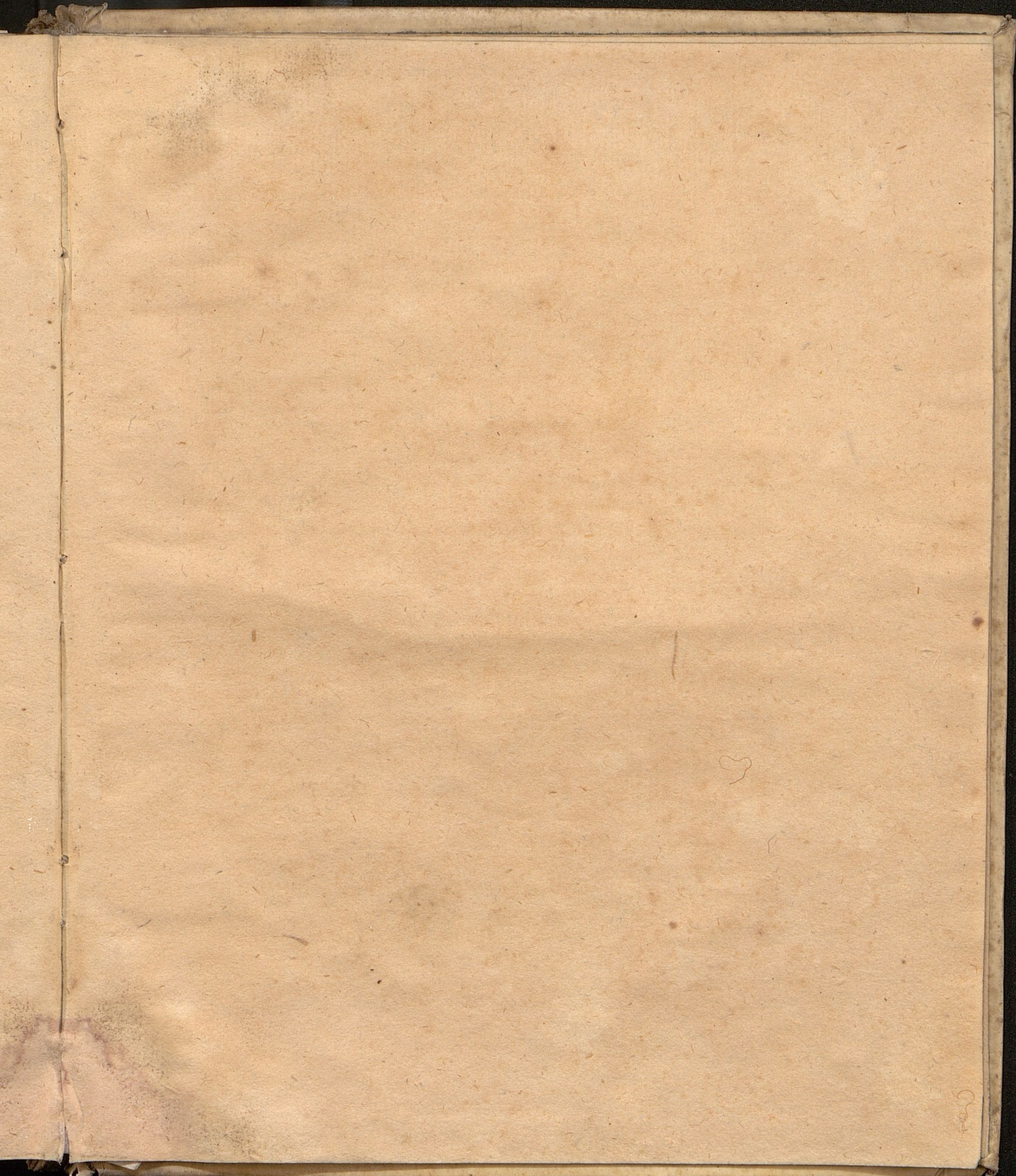
- 20 fide accipi. Quod ipsum tamen tunc demum procedit, si, uti & in jam allegato casu contingebat, graves simul concurrant conjecturæ, ex quibus adulterium commissum esse colligi possit, confessio enim
- 21 adversus matrimonium odiosa est, & hinc ad dirimendum matrimonium sola non sufficit, Marc. p. 4. dec. 754. Menoch. A. J. Q. cas. 103. num. 8. & illo demum in casu confitenti nocet, quando res in potestate confitentis est, ut de ea, (id quod hic non est,) disponere possit,
- 22 Pacian. de prob. L. 1. c. 38. num. 17. Ut taceam esse personam pertaxam conjugii hac allegare, alterique forsan hanc allegationem non futuram ingratham. Vid. c. 5. X. de eo, qui cognovit. Brunnem, Jur. Eccles. L. 2. c. 17. §. 28. ibique Dn. Stryk. in not.
- 23 Tandem etiam enodanda hic venit spinosa & a Dd. magna contentione agitata quæstio, an mulier adultera, quæ tertium adulterini sui partus patrem designavit, ex hac designatione & confessione ad mortem, positis scilicet requisitis, quod ob adulterium mortis pœna imponi queat, condemnari possit? Ubi sequemur Berlichium & casus tres ab eo propositos breviter examinabimus.
- 24 Primus Berlichii casus est, si mulier propter aliud delictum vel testimonii dicendi causa in judicium vocata incidenter adulterium confiteatur & quis cum ea consveverit designet: Et tunc inquisitioni tantum via aperitur, quam super crimine hoc confessato servatis servandis instituere potest judex. Berl. p. 4. c. 27. n. 134. Math. de Affl. dec. 176. num. 1. & seqq. Jul. Clar. L. 5. rec. sent. §. ult. qu. 19. num. 4.
- 25 Nihil vero hic interesse puto, an ad judicis interrogationem, an sponte sua adulterium fassa sit, nam ad pœnam juris imponendam nec spontaneæ confessioni creditur, quam interdum vel tædio vitæ, vel ex desperatione, vel alienatione mentis etiam ab innocente factam esse compertum est. l. 1. §. 27. ff. de quest. Gosw. ab Esbach ad Carpz. p. 4. c. 2. d. 5. n. 5. Moller. L. 2. Sem. 37. in fin.
- 26 Secundus casus est, si pars in judicio non incidenter, sed principaliter, extra torturam tamen adulteri participem nominet: Et tunc illa extraordinaria, puta fustigationis & relegationis perpetuæ, pœna affici potest, Berl. p. 4. c. 27. num. 135. Mod. Pift. p. 2. qu. 52. num. 1. sqq. per tot. & p. 3. q. 117. H. Pift. Obs. 34. num. 29. Carpzov. p. 4. 270. 19. d. 15. num. 1. Theodor. Colleg. Cr. Disp. 6. th. 3. lit. k. quia nemo

nemo ex sua confessione sola ad ultimum supplicium trahendus
 nisi constet de corpore delicti, *d. l. 1. §. 27. ff. de quasi. l. 1. §. 24. ff.*
de S&S. Syllan. Boer. dec. 164. num. 9. Mynf. Cent. 3. Obs. 81. Gvid.
Pap. qu. 339. in fin. Gosw. ab Esbach. d. l. Cum autem in hoc adul-
terii crimine nulla remaneant vestigia, utriusque demum partis
confessio sufficiens hic visa fuit ad repræsentationem corporis deli-
cti, Carpzov. p. 1. Dec. Illustr. 90. num. 9. & Pr. Cr. p. 2. qu. 60. num. 8.
H. Pift. Obs. 33. num. 22. Moller. L. 2. Sem. 37. num. 1. quæ si haberi non
possit, solius adulteræ Designatio & confessio ad pœnam mortis
dictandam non sufficiet, Carpzov. Pr. Cr. d. l. num. 7. & p. 4. c. 19. d. 15.
num. 1. Mev. ad Jus Lub. L. 4. T. 6. a. 4. num. fin. Dn. Eric. Mauritius
Consil. Kilon. p. 2. Conf. 12. num. 2. H. Pift. d. l. num. 17. & 60. M. Pift.
p. 2. qu. 52. num. 1. Limitationem huic casui secundo Berlichius sub-
jungit hanc: posse sc. fœminam ad mortem condemnari, si is, quem
secum adulterium commisisse designavit, exinde fugam arripuerit.
Berl. d. num. 163. & consentientes habet Brunnem. ad. l. 17. ff. ad L.
Jul. de adult. in fin. Moller. L. 2. Sem. 37. num. 1. seqq. adulterium nam-
que est difficillimæ probationis, utpote in tenebris sæpius & clam
remotis arbitris perpetrari salitum, unde ex indiciis & præsumpti-
bus argui & ad pœnam deveniri potest. Mev. ad Jus Lub. L. 4. T. 6. a. 4.
num. 1. Dn. Maurit. Consil. Kilon. p. 2. conf. 9. num. 30. Jul. Clar. rec. sent.
L. 5. §. adulterium. num. 16. Gabriel. L. 7. comm. concl. 17. num. 14. Mol-
ler. p. 4. c. 2. num. 15. Verum cum fuga non nisi fugientem aggravet,
Carpzov. Pr. Cr. p. 2. qu. 60. num. 31. & in adulterii crimine ex solis in-
diciis præsumto non liceat ab una persona ad alteram quoad effe-
ctum condemnationis inferre, l. 17. §. fin. ff. ad L. Jul. de adult.
longe verior est contraria sententia, scilicet nec hoc in casu mor-
tis, sed tantum extraordinariam & morte minorem pœnam, fusti-
gationem scilicet, esse imponendam, & hanc in pronunciando re-
ceptam esse testatur Carpzov. Pr. Cr. p. 2. qu. 60. num. 30. seqq. H. Pift.
Obs. 34. per tot. Imo si ex indiciis & probationibus fere indubitatis
constet, adulterium nequaquam commissum esse, sed fœminam dif-
famatricem pertinaciter & malitiose in confessione adulterii per-
manere, quin iudex remissa fustigatione pœnam mitiorem e. g. re-
legationem ei dictare queat, non dubitandum. Carpzov. p. 4. c. 45.
df.

- 35 *df. 8. & Prax. Crim. p. 2. qu. 96. num. 65.* Quid vero de cautela illa, quando existimant contra fugientem designatum in bannum procedi vel etiam publico proclamare in triplici diversorum Dnn. districtu illum citari posse, ita ut, si non compareat, pro confesso & convicto habeatur, & sic quasi concurrente alterius confessione pars altera confitens æque morte puniatur, quam tradit Carpz. *Pr. Cr. p. 2. qu. 60. n. 51. sqq. & p. 1. Dec. illustr. 90. n. 23. sq.* sentiendum sit, in medio
- 36 relinquemus. Nos id limitabimus rectius, si manifestissima & prægnantissima accedant spontanæ confessioni indicia, veluti si maritus gravi morbo debiti conjugalis redditionem impediendo longo tempore confictatus sit, interim autem uxor gravida facta fuerit, vel si maritus per decennium absens reversus domi inveniatur anniculum, vel etiam in ipso reali coitu cum extraneo foemina deprehendatur:
- 37 Tunc enim sat de corpore delicti constare videtur, & licet alterius designati confessio non accesserit, tuto iudex ad mortis pœnam devenire potest. Carpz. *Pr. Cr. qu. 60. n. 22.* Bocer. *tr. de adult. c. 4. n. 5. sqq.* Menoch. *de pres. L. 1. qu. 3. n. 1. & 5. & qu. 97. n. 2. & 3.*
- 38 Casus Berlichii tertius est, si mulier tormentis adacta adulterum designet: Et tunc pœnam gladii, Designato licet contradicente, designanti recte imponi Berlichius existimat *d. l. n. 137. add. Moller. L. 2.*
- 39 *Sem. c. 37. num. 2. & in Comm. ad p. 4. c. 19. num. 13.* Verum nos hic itidem contrarium tuebimur, cum confessio in tortura facta sit res fragilis & periculosissima, dum dolor etiam innocentes fateri cogit, *l. 1. §. 23. ff. de quest. Zanger. d. tort. c. 5. num. 22. & 23. Brunnem. ad l. 1. ff. de quest. n. 11. Besold. Th. Pract. voc. Weintliche Frage. Hahn. ad Wesenb. tit. ff. de quest. num. 2. & ad probandum adulterium legis pœna puniendum probationes luce meridiana clariores requirantur. arg. l. ult. C. de prob. Bocer. de adult. c. 4. num. 28. H. Pistor. Obs. 34. num. 33.*
- 40 *Cothm. V. 3. Resp. 16. n. 58.* Quod autem Jcti Saxonici Berlichii sententiam fere sequantur omnes, id ex eo est, quod Saxoniz Elector in fundatione novi Collegii Scabinatus Lipsiensis ejus sententiam speciali constitutione, quam refert Carpz. *Pr. Cr. p. 2. qu. 60. num. 4.* approbarit, quæ nos extra Saxoniam non ligat.

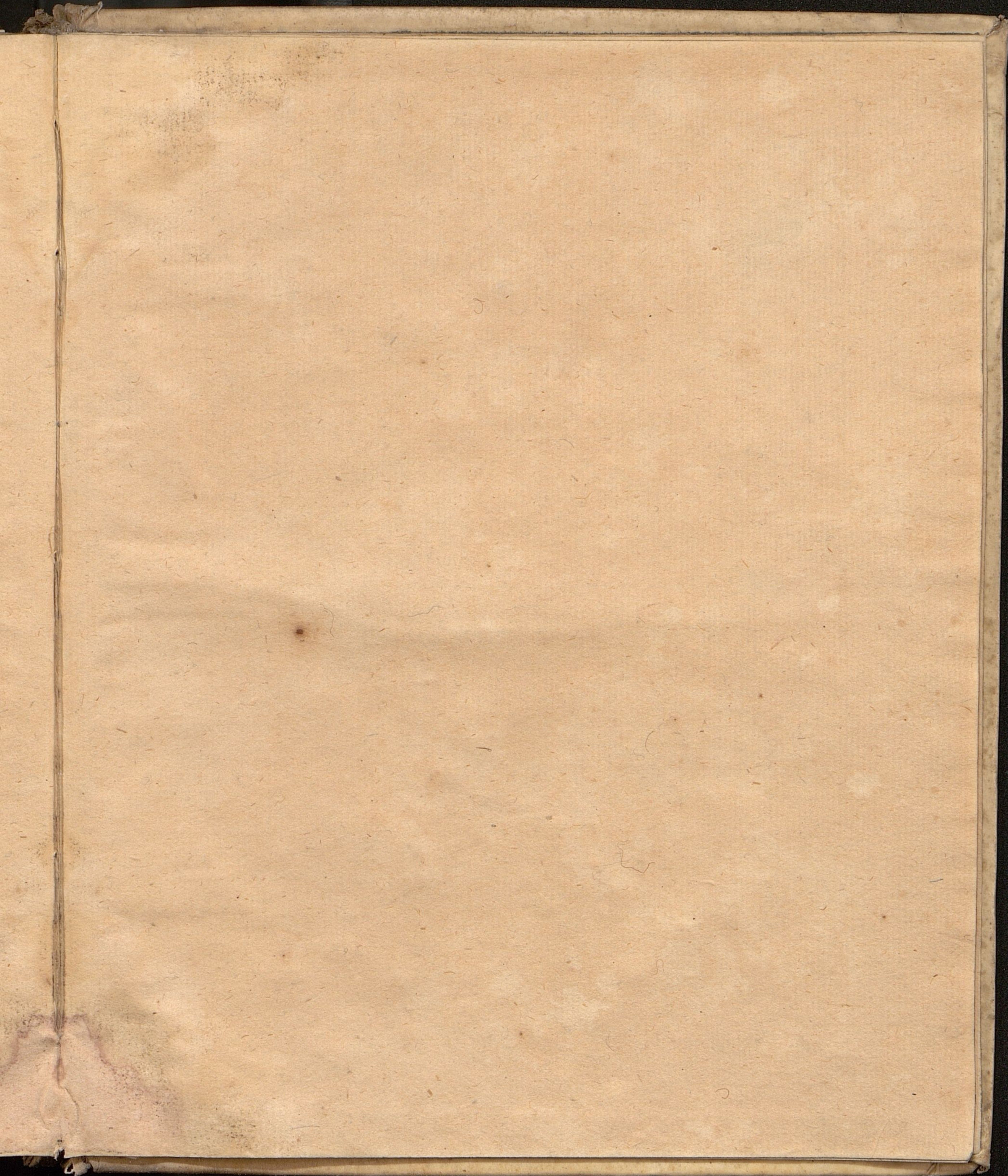
F I N I S.

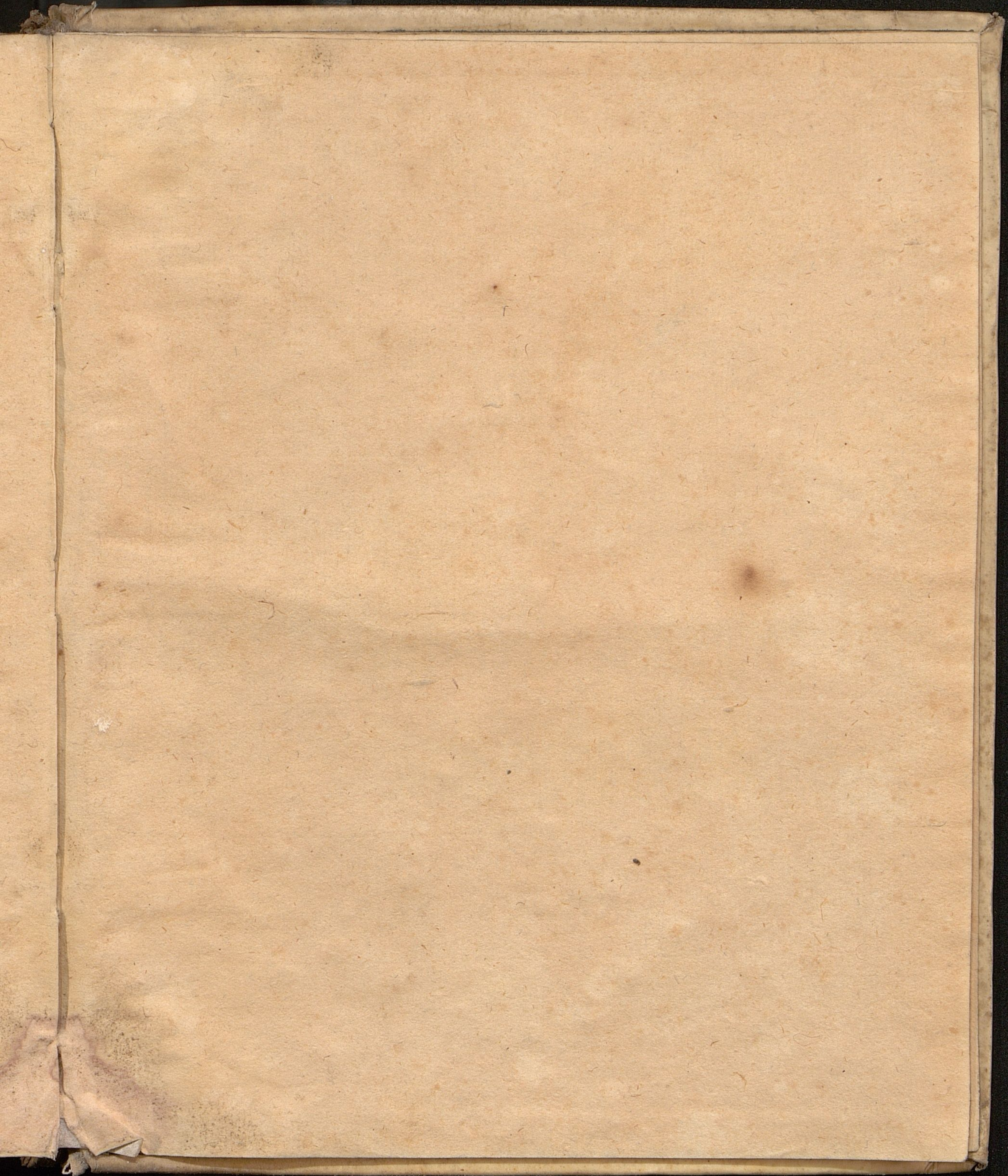

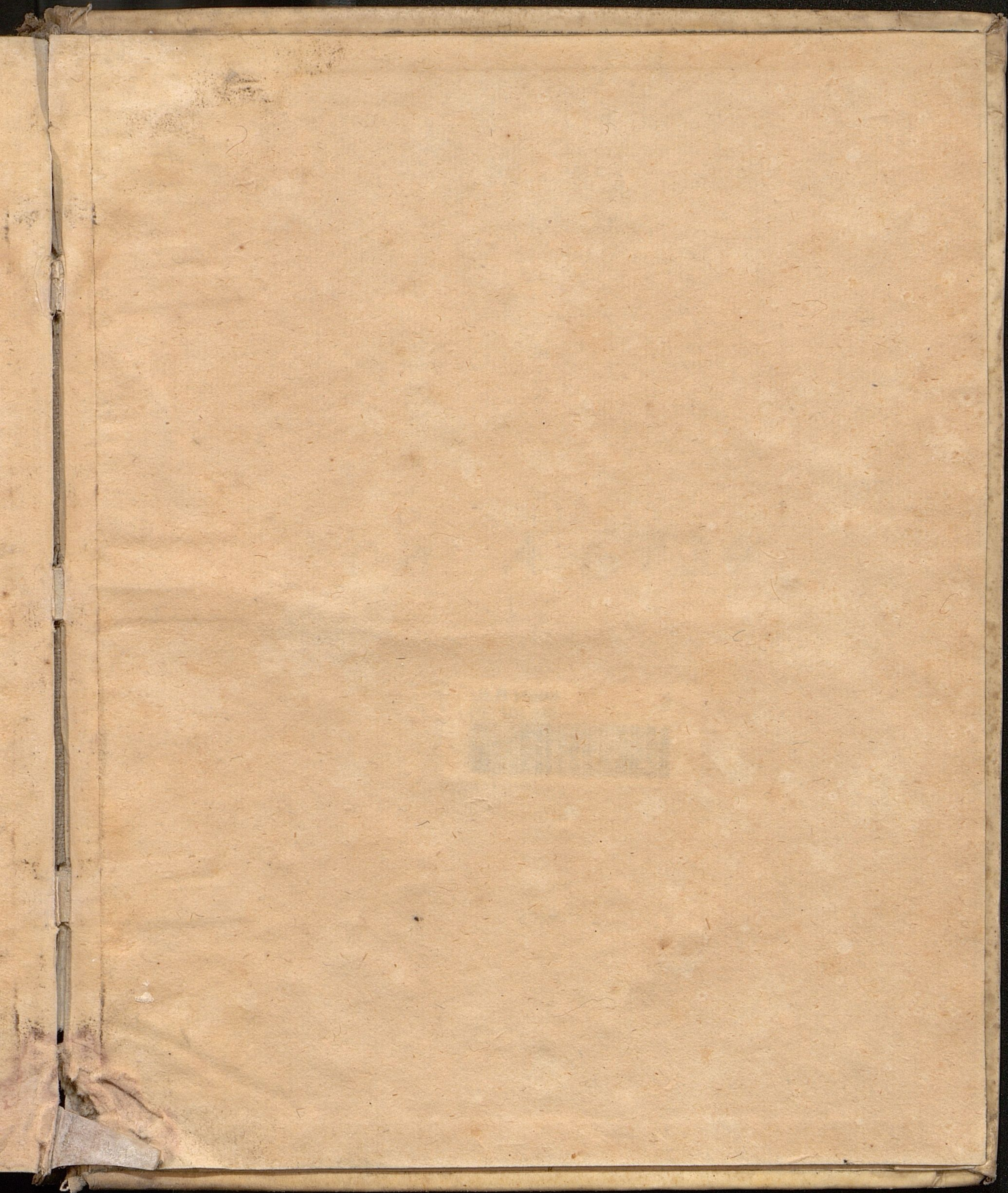

100

EO-Reg 2002

01 A 6734

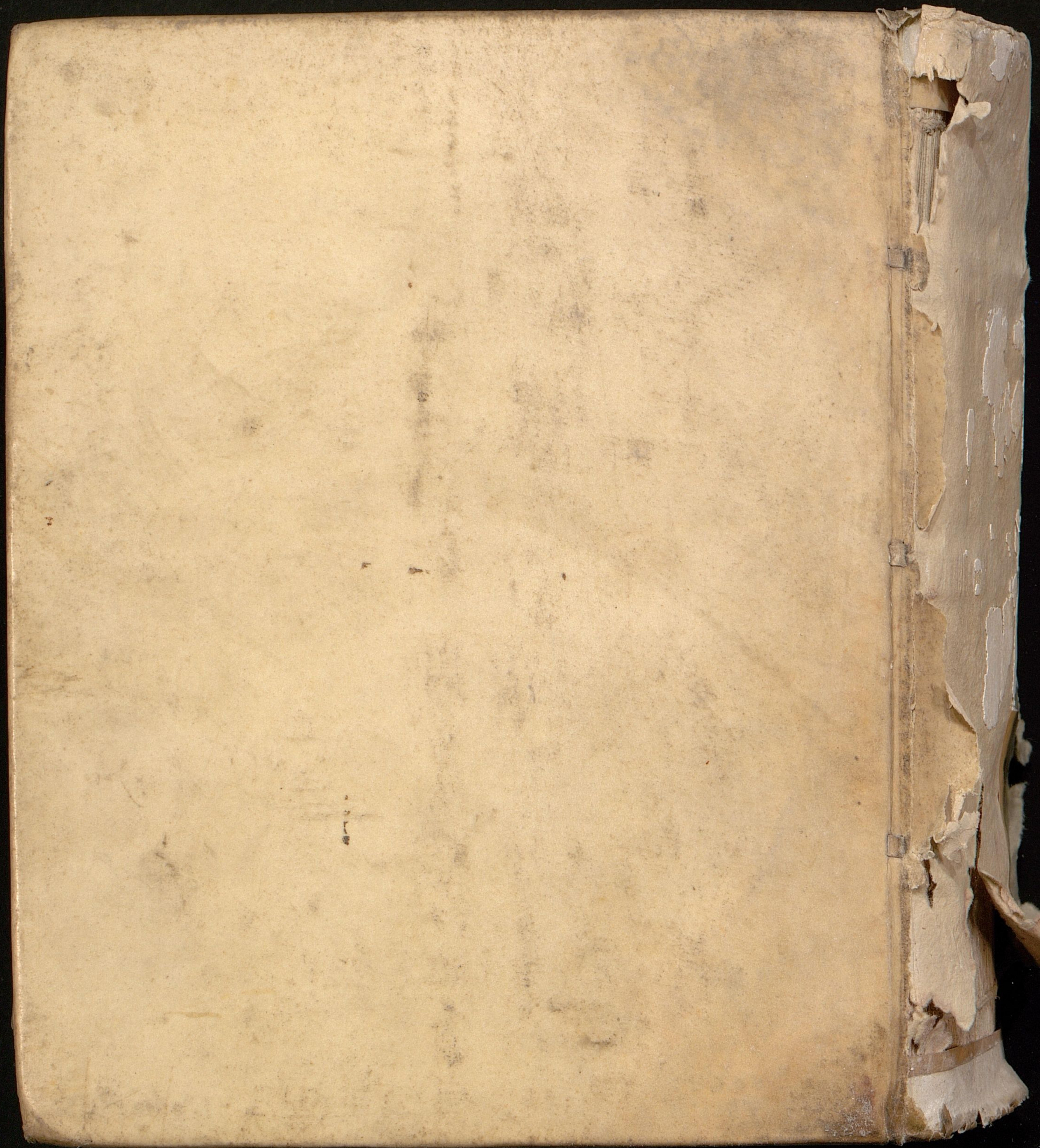
ULB Halle 3
003 104 540

DA

Reha

JEHOVAH JUVANTE!
DISPUTATIO JURIDICA
DE

DESIGNATIONE PATRIS A MATRE INFANTIS FACTA,

Oder:

Wie weit einer geschwängerten
Person in Ansehung des Vaters zum Kinde zu
glauben und wie weit solche gedachten Vater
graviren könne.

QUAM

IN ILLUSTRIS CHRISTIAN-ALBERTINA
PRAESIDE
DN. ELIA AUGUSTO STRYKIO,
J. U. D. JUR. PUBL. ET NOVELL. PROFESSORE
PUBL. ORDINARIO,
DN. PATRONO ATQUE PRAECEPTORE SUO DEVENERANDO,
IN AUDITORIO MAJORI
Ad D. Maj. A. O. R. MDCXCVI.
PUBLICO ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTET
WILHELMUS HENRICUS DULLÆUS,
ALTENA - WESTPHALUS,
AUT. ET RESP.

HALÆ MAGDEB. Typis CHR. HENCKELII, Acad. Typ.

